

Контрол над бездомните кучета.

(Оригинално заглавие:

Stray Dog Control. A Practical Guide to Stray Control Programmes for Dogs

Превод от английски език:

Ива Захариева, Ваня Топалска,
Ина Генчева, Русана Цветанова, Теодора Тутекова

Сдружение „На ти с природата”

<http://iwns.org>

благодаря на преводачите за подкрепата им и
техния доброволен труд)

WSPA

World Society for the Protection of Animals

89 Albert Embankment, London, SE1 7TP, UK

Tel: +44 (0)20 7793 0540 Fax: +44 (0)20 7793 0208

e-mail: petrespect@wspa.org.uk

web: www.wspa.org.uk

ПРАКТИЧЕСКИ НАРЪЧНИК ЗА ПРОГРАМИ ПО ОВЛАДЯВАНЕ НА ПОПУЛАЦИЯ ОТ БЕЗДОМНИ КУЧЕТА

Публикуван през 1994 г.

Допълнен през 1999 г.

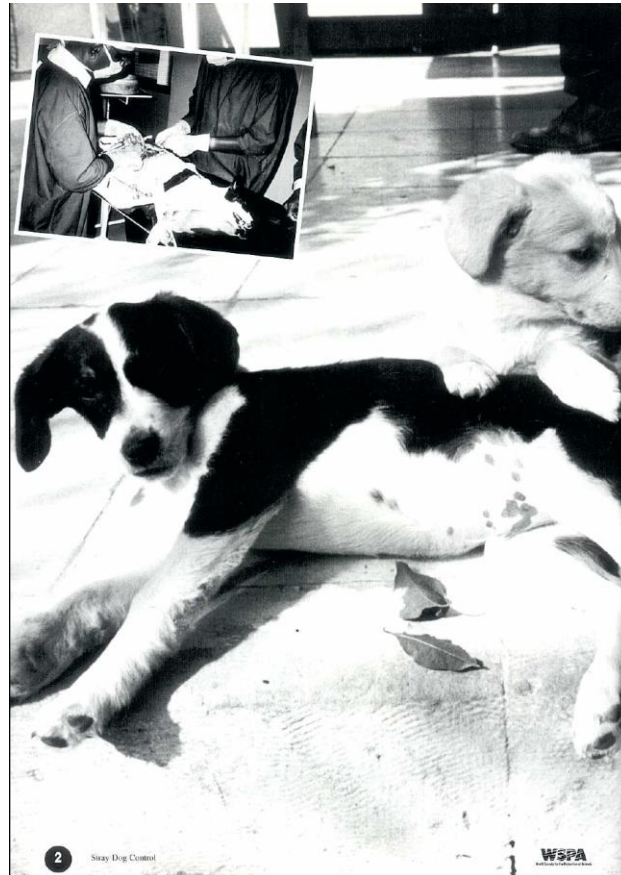
Тази публикация е осъществена от Световната организация за защита на животните (WSPA – *World Society for the Protection of Animals*), за да подпомогне правителства, общини и професионални общности в разбирането им по прилагане на съвременни програми за овладяване на популация от бездомни кучета.

Тази публикация е създадена като допълнение към „Насоки в управлението на кучешки популации” (*Guidelines for Dog Population Management*), съвместно

изследване от 1990 година на Световната здравна организация (СЗО) и Световната организация за защита на животните (WSPA).

+++++

Факти от миналото

Връзката между кучето и човека датира някъде отпреди 12000 години, в Евразия, когато се твърди, че за първи път има установена връзка между човек и вълк. Привличан от храната, която е получавал около човешките лагери, вълкът скоро се сблизил с хората, започнал да предупреждава за опасност и да ловува с човека. Така е започнало одомашняването на кучето и връзката между човек и животно, която по сила до момента няма аналог в природата.

Ползи от притежаването на куче

Кучетата носят практически ползи на хората, в качеството им на работни животни: кучета пазачи, за теглене на впрягове или охрана. Те са помощници на нуждаещи се (без зрение или слух), а също така помагат за намаляване на депресията и чувството за самота чрез нов стил на живот и емоции. Те успяват да намалят напрежението, като разнообразяват, носят чувство на сигурност и създават усещане на спокойствие и комфорт.

Множество научни изследвания доказват, че кучетата носят както психически, така и физически ползи на собствениците си. Доказано е, че намаляват стреса, което подобрява и общата имунна система при хората. Всички тези причини са в основата за интегрирането на домашни кучета в хосписи и болници.

Нарушаване на връзката

Одомашняването на кучето, ползата му и специалната защита, която му оказва човекът са спомогнали за задълбочаването на връзката между кучето и човека. Днес хората нарушават често тази връзка, като позволяват кучетата да се размножават неконтролно и след това ги изоставят, така причинявайки както страдание на самите животни, така често и на цели човешки общности.

Правителства и общини, които трябва да посрещнат този проблем често прибегват до мерки на масово унищожение, смятайки, че по този начин ще бъде постигнат бърз и траен ефект. Бързо разбират обаче, че това не е така, а се превръща в постоянна дейност, година след година. Постига се дори обратният ефект – от унищожаването на животните, те се селектират като стават все по-здрави и устойчиви. Така се подкрепя и тяхната миграция от място на място и евентуално разпространение на заболявания – като бяс, например.

Практически, наблюденията показват, че политиката по лов на кучета с цел тяхното умъртвяване най-често се прави на животни, които живеят в близост до домовете на хората (тоест по-социализирани животни, лесни за улавяне). Хората, които гледат животните забелязват изчезването на кучетата и съответно така се предизвикват негативни обществени нагласи, когато стане ясно, че животните са убивани. Вместо тази практика, следва да се провежда хуманна програма, която да привлече общността и природозащитните организации по решаване на проблема.

Премахването и унищожаването на животните никога не трябва да се приема като водещ принцип за намаляване на свръхпопулация от кучета. Такава мярка няма никакъв ефект върху причинителя на проблема – свръх производството на животни. От изключително значение е да бъдат взети дълготрайни мерки, като **регистрация, кастрация и образователни програми.**

Какво трябва да разбираме под понятието „бездомно куче“?

В някои държави всяко куче, което не се съпровожда от собственик или гледач на обществено място, или което не носи нашийник или някаква идентификация попада в правната квалификация „бездомно“. В други държави е нормално прието кучетата да бъдат оставяни да се движат свободно в близост до дома, без да носят нашийник и през нощта дори са поощрявани да си търсят сами храна навън. Между тези две крайности, куче, което обикаля обществено място може да чака стопанина си, или да се е изгубило, избягало или изоставено.

В страни с топъл климат малките на бездомна женска спокойно може да оцелеят. Ако не се установи техният собственик или не им се намери дом от други хора,

порасналите малки ще станат напълно бездомни или ще подивеят, като при последните контролът става почти невъзможен, а и често те са в основата на пренос на заболявания, въпреки че имат нисък процент на оцеляване и рядко представляват сериозен обществен проблем.

Програмата по контрол над кучетата трябва да бъде гъвкава и да различава мерки към притежавани и непритежавани кучета. Трябва да бъде обвързана с образователна програма, която да повлиява върху източника на проблема – домът на притежателя на куче.

Факторът „ЦЕНА”

Причините много правителствата да се въздържат от въвеждане на активна хуманна програма по овладяване на кучешката популация най-често се дължи на фактора „цена”. Това обаче е фалшива икономия, когато се изчислят направените разходи по неефективни програми – транспортни инциденти, ухапвания от кучета и други здравни проблеми (прим. разпространение на бяс), разходи по лов и убиване, инциденти с диви и селскостопански животни и други.

Преките и непреките разходи във Великобритания през 1996 година по проблема с бездомните кучета обхващат 15 мил. £ за полицията, занимавала се със случаи с бездомни кучета, 11-16 мил. £ за общински разходи по поддържане на приюти и отделения за животни, 9 мил. £ за клиники и болници по обгрижване на пациенти, нападнати от бездомни кучета, 2 мил. £ за лечение на селскостопански животни, наранени от кучета. В сравнение с разходите от 1988 се отчитат близо 10 мил £ намаляване на разходите по подобни програми, въпреки увеличените разходи по приюти за животни.

Разходите по активна хуманна програма може да се намалят още по-значително, ако се въведе действаща регистрация и събиране на такси от домашните животни, освобождаване от такса за кастрираните домашни кучета и финансова подкрепа за социално слаби и пенсионери – стопани на кучета за кастриране на животните им.

Ефективен контрол

Ефективният контрол се нуждае от про-активна хуманна програма, която да обхваща с образователни кампании собствениците на кучета и тези, които планират да си вземат куче. Също така програмата трябва да осъществява контрол над размножаването на домашните кучета, контрол на околната среда, да въведе задължителна регистрация и идентификация на кучетата, както и строг контрол върху развъдчици и места за продажба на животни. Ефективното прилагане на мерки е жизнено важно, за да заработи цялата система.

Ключовите елементи от една програма са разгледани по-подробно по-долу, както и в Приложение 2, което съдържа конкретни правни предложения, които може да залегнат в законодателната рамка по решаване на проблема със свръх популацията от кучета.

Образователни кампании

Местните власти трябва да предприемат образователни кампании, акцентиращи върху отговорността за стопанисване на куче в домашни условия. Когато е възможно тези програми трябва да включват участието и на ветеринарни лекари, и на природозащитни организации. Важни елементи от програмите са: популяризиране на кастрацията, разясняване на нуждите на кучето в домашна обстановка, както и ангажираността, която изисква неговото отглеждане. Едната от целите на такава образователна и информационна кампания е да привлече актуалните собственици. Друга цел е да пресече желанието у такива, които не са наясно с отговорността, която следва да поемат и евентуално да изкорени подобни необмислени намерения.

Правните ангажименти на собствениците също трябва да бъдат част от образователната кампания.

Кампанията трябва да обхваща отпечатването и разпространението на голям обем от брошури и листовки (разпространявани например във ветеринарни клиники, полицейски участъци, библиотеки, центрове за регистрация на кучета, подлистници в списания за кучета, организации за защита на животните, клубове на породи кучета). Примери за подобни материали може да бъдат получени и от WSPA при поискване. Трябва да се поставят и стендове при всякакви мероприятия – изложби на кучета, библиотеки. При всички възможности темата трябва да прониква в медиите.

Подобни възпитателни мерки трябва да бъдат прилагани и във ветеринарните клиники, особено, когато се установи лошо гледане или negliжиране на куче. Всеки частен случай на не добре гледано животно от страна на собственик, което попадне в клиника, трябва да бъде използвано като повод за коментиране и разясняване.

Регистрация и идентификация на кучетата

Регистрацията и идентификацията на кучетата е ключов елемент от успешното приложение на програма по овладяване на популацията от бездомни кучета. Здравният контрол по животните, като задължителната ваксинация срещу бяс, също пряко зависи от приложението на регистрацията и идентификацията.

Регистрацията е система за записване на отделните кучета, с пълни подробности за техните собственици, както и въвеждането им в регистри. Изборът на най-ефективната система ще зависи от националните обстоятелства. Може да бъде централен национален регистър с единна база данни, достъпна от пунктове в цялата страна, или регионална система с разпознаваем префикс за съответната община. Всяко куче трябва да носи трайна маркировка или номер, които се записват в централния регистър. Ако идентификацията е татуировка, то трябва да е видима и четлива. Ако тя е направена чрез микрочип, това трябва да е посочено видимо (например: да се постави знак - татуировка от вътрешната страна на ухото

или вътрешното бедро със знак М или Х – тоест, че има микрочип и кучето да се провери за такъв, ако има нужда).

Кратка информация за системите на идентификация е дадена в Приложение 4.

В допълнение към трайната идентификация, трябва да бъде задължително за кучетата да носят нашийник и пластинка (табелка) върху него, през цялото време извън дома. Нашийникът да носи пълна информация за собственика, включително име, адрес и телефонен номер. В страните, където често се крадат нашийници, се препоръчва пластмасова лента, за да се обезсърчава кражбата ѝ. Подробности за собственика може да са описани върху пластмасата. Те могат да бъдат кодирани с цвят (с промяната на цвета всяка година), за да се осигури визуална проверка относно ваксинацията на кучето.

Когато кучето се намира временно в друг дом - например по време на празниците – важно е всички детайли на временния адрес да бъдат прикрепени към нашийника, като това позволява кучето да бъде върнато, ако избяга.

Въвеждането на задължителна регистрация и идентификация трябва да бъде придружено от строги санкции при изоставяне на животното.

Такса - куче

Регистрационна такса (или такса-куче) трябва да бъде въведена. Може да се предвиди по-ниска такса за кастрирани животни с цел насърчаване на кастрацията. От таксата може да бъдат освободени някои групи собственици, като пенсионерите или такива, които приемат за отглеждане безстопанствени кучета с цел насърчаване на задомяванията.

Трябва да има широко информиране относно размера на таксата и нейното събиране. Това ще предотврати импулсивните придобивания на кучета, последвани от изоставяне, когато таксата трябва да се заплати. Също така е възможно да се приеме отлагателен срок за собствениците с една година. Това би могло да помогне за предотвратяване паническото изоставяне на животни, за които собствениците преценяват в момента, че не могат да заплатят такса. Особено важно е приходите, събрани от таксата, да бъдат инвестирани обратно в контрол над бездомните и в образователни кампании. Събирането на таксата трябва да бъде свързано със задължителна регистрация и идентификация, така че самото събиране на таксата да стане лесно проследяемо и видимо. Това може да се постигне лесно, ако още при регистрацията на кучето, властите предоставят видим знак, с който да бъде маркирано животното.

Кастрация

Кастрацията трябва да се насърчава с всички възможни средства, включително образователни кампании, стимули (по-ниска такса за регистрация на куче за кастрирани животни) и субсидирани кастрационни услуги. Местната власт трябва да се стреми да предоставя субсидирани програми за кастрация, по възможност в сътрудничество с ветеринарните служби, местни ветеринарни лекари и дружества за защита на животните.

Видимо различните финансови приоритети на дружествата за защита на животните и местните ветеринарни клиники понякога затрудняват въвеждането на такива програми. Ползите от участие в такива схеми трябва да бъдат обсъдени с местните ветеринарни лекари, а организациите за защита на животните трябва да проявят разбиране към финансовите затруднения на частната ветеринарна клиника и да приемат необходимостта от заплащането на съответните услуги.

Дружествата за защита на животните следва да гарантират, че всички животни, които напускат техните приюти са кастрирани, преди повторно задомяване. Аналогично трябва да бъде и в общинските приюти.

Въвеждането на по-ниски ценови схеми за кастрацията може да направи програмата за контрол на бездомните изключително ефективна. Актуалните кампании за кастрация са доказателство за въздействието, което този подход може да има върху проблема с бездомните кучета. В Приложение 7 е описан опитът на Областния съвет в Дънди, Шотландия в това отношение.

Ветеринарните лекари имат различни гледни точки по отношение на оптимална възраст за извършване на оперативната кастрация и най-добрите техники за нейното извършване. Те са обобщени в FECAVA Документ за политиката на кастриране (ноември 1998) - виж Приложение 8. Прието е, че когато висш интерес на програмата е контролът над популацията, кастрацията в ранна възраст има очевидни предимства.

Контрол над средата

Общоприето е, че популацията на бездомните кучета се увеличава до запълване на капацитета на всеки конкретен ареал. Капацитетът зависи от наличието на храна и местата за подслон. Един от начините да се намали този капацитет е да се ограничат хранителните източници с почистване на района. Особено внимание следва да се обърне към места като пазари, кланици, крайпътни или други ресторанти, сметища, промишлени обекти и ненаселени места.

Лицензиране и контрол на развъдчиците

Нерегламентираното развъждане е често един от най-важните фактори за свръх популацията от животни-компаньони. Изключително важно е да се предвиди лицензиране и контрол на всички търговски обекти за развъждане на кучета. Строги стандарти за хуманното отношение трябва да бъдат част от изискванията за издаване на лиценз (като стандарти за обстановка, грижи, внимание, ветеринарен контрол, движение и разходки, честота на разплод на всяка женска т.н.). Малките развъдчици, тип семеен бизнес, също трябва да бъдат лицензирани, ако искат да размножават кучетата си, без предварителен пазар за малките. Това би означавало, че само лицензирани развъдчици може да продават своите кученца на свободния пазар (или чрез посредник, или директно). Всяко лице, което продаде куче, трябва да бъде задължено да предостави цялата информация за купувача на

регистрационния орган, за да може институцията да актуализира своите данни и да извършва проверки на новия собственик.

Трябва да се начислява лицензионна такса за покриване на разходите за лицензиране и приложение на законодателството.

Лицензиране и контрол на местата за продажба на кучета

Трябва да има и система за лицензиране и контрол на всички места на продажба, включително прекупвачи и зоомагазини. Търговските обекти трябва да бъдат задължени да купуват кученца и големи кучета само от лицензирани развъдчици, което ще позволи на длъжностните лица да проследяват и контролират животните по цялата верига от развъдчика през дистрибуторската мрежа до собственика. Продажби не следва да бъде разрешени на обществени места като градски площи, пазари др. Трябва да бъдат изисквани хуманни стандарти за предоставяне на лиценз (като стандарти за домашна обстановка, грижи, внимание, ветеринарен контрол, т.н.).

Трябва да се начислява лицензионна такса за покриване на разходите за лицензиране и приложение на законодателството.

Прилагане

Прилагането на мерките е необходимо да бъде ефективно, но хуманно. Местните власти вероятно ще бъдат отговорни за тяхното ежедневно приложение - лицензиране и регистрация, проверка на лицензирани развъдчици и места за продажба на животни, водене на регистри, както и образователни кампании, кастрационни програми и други. Необходимо е да има и централизиран контрол и събиране на данни (централизирана регистрационна система).

Ролята на кастрационните центрове е в основата на програмата за контрол над популацията. Персоналът трябва да бъде избран в съответствие с опита му и чувството към животните, както и по лични качества. Освен всичко друго, служителите в тези места изпълняват и съществена образователна роля и връзки с обществеността. Тази тяхна функция не позволява назначаването на неподходящи хора.

Общините трябва да гарантират добри условия в кучкарниците. Приложение 5 дава някои съвети и прости концепции за планиране на приют. Консултации и консултантска помощ за създаване на приют може да бъдат получени и чрез WSPA. Приложение 5 също така дава основна информация относно Системата "Parasol Kennelling", която е нова трудо-спестяваща алтернатива на традиционните системи за приюти в стил „барака“.

Изборът на транспортно средство до кастрационния център също е важен. Трябва да има просторно, добре проветрено помещение отзад, отделено от шофьорската кабина. Трябва да бъде надеждно и добре поддържано. Предложен е списък за оборудване на превозни средства, даден в Приложение 3.

Както кучкарниците, така и превозните средства трябва да бъдат проектирани с цел ефективно дезинфекциране на помещенията. Препоръки за предотвратяване на разпространението на респираторни вируси в кучкарници и превозни средства са дадени в Приложение 5.

Техниките за улавяне на кучетата трябва да бъдат хуманни, с търпение и разбиране на поведението на животните. Служителите в приютите трябва да получат пълно обучение за работа с животни, както и да са умели в решенията си за всички типове кучета, включително и агресивните. Съвети за хващане на куче и работа с трудни и агресивни животни са дадени в Приложение 6.

Когато кучета, собственост на някого, бъдат заловени, те трябва да бъдат върнати на техните собственици с възможността да се образува собственика в отговорно стопанисване. Пълен архив трябва да има за всяко куче, влизащо в центъра за кастрация на кучета (приют), включително и информация за собственика. Ако кучето се връща на собственика, е добре да бъде направена и снимка на животното, която да влезе в регистъра. Именно чрез тези данни, собствениците може да придобият отново своите кучета. При връщане на куче на неговия собственик, собственикът трябва да заплати глоба за покриване на инвестираното от приюта време и всички останали разходи.

Данните на кучетата, които попадат в приюти, трябва да бъдат широко популяризирани, за да може да се откриват по-лесно техни собственици. Кучетата трябва да се държат - индивидуално, под карантина - за минимум 10 дена, което дава възможност, ако кучето е изгубено, неговият собственик да го открие. Животните трябва да бъдат настанени комфортно, нахранени и да им се дава вода през целия период от техния престой.

След изтичането на този период, животните трябва да бъдат прехвърлени към местните дружества за защита на животните за повторно задомяване, когато това е възможно. Ако няма места в дружествата, самите общински приюти (клиники, кастрационни центрове) трябва да положат максимум усилия за намиране на нов дом на животните. Евтаназия трябва да се разглежда само като крайно средство, ако повторно задомяване не е възможно. Ако се стигне дотам, изключително важно е евтаназията да бъде извършена по хуманен начин, като например използването на барбитурати. Броят на кучетата, отглеждани в един приют, не трябва да се увеличава над максималното ниво, тъй като това може на свой ред да доведе до допълнителни проблеми и грижи.

Когато дадена общност има малка популация от бездомни кучета, която не се възприема като дразнител и възможностите за повторно задомяване са ограничени, кучетата може да се връщат по места, след ваксиниране, обезпаразитяване и кастрация. В този случай, само болни или агресивни кучета ще трябва да се подлагат на евтаназия.

Би могло да се обърне внимание на въвеждането на национално законодателство,

което да изисква собствениците да чистят след своите кучета. При наличие на местни закони, изискващи собственици на кучета да почистят след кучетата си (например, в някои паркове и градски центрове), управителят на приют/общински кастрационен център може да бъде упълномощен да налага санкции. Когато собствениците на кучета не почистват след тях, управителят трябва да бъде в състояние да преследва нарушителите.

Всички глоби и санкции, събрани в резултат на подобни нарушения, трябва да постъпват обратно в бюджет за финансиране на мерките по контрола над бездомните животни и провеждането на образователни кампании. Образователната роля на приютите трябва да бъде силно развита сред общността. Първите стъпки са за популяризиране на процеса по повторно задомяване на животните. Всякаква подкрепа, която може да бъде получена от природозащитните организации в този процес трябва да бъде поощрявана. Също трябва да бъдат дадени правомощия за конфискуване на животните и предприемане на съдебни процеси за преследване в случай на проява на жестокост и / или небрежност от страна на стопанин.

Този подход наистина работи

Един добре обмислен предварителен подход към нещата наистина работи. В Швеция приложението на мерките е много добро – спазва се задължителното регистриране, трайната идентификация и събиране на такса-куче. Това е довело до 90% намаляване на изоставянето на кучета и 50-те клетки в единствения приют в Стокхолм са почти празни, което позволява на управата на приюта да приема и кучета на хотел срещу заплащане. Всяка община в Швеция определя годишна такса-куче, а животните трябва да носят регистрационния си номер върху нашияника, така че Полицията да бъде в състояние всеки момент да провери кое е кучето и кой е неговият стопанин. Ежегодно общината предлага грантови схеми на ветеринарните клиники от набраните такси. Шведският Киноложки Клуб препоръчва татуиране на ухото като метод за идентификация. В големите градове не е позволено свободно пускане на кучетата. Те трябва задължително да бъдат държани на каишка. Собствениците на кучета са отговорни за замърсяването от тяхното животно и са длъжни винаги да почистват след него. Ако едно куче е открито изоставено или бездомно, то полицията или други лица, които го намерят го занасят в местния приют за кучета. Кучето остава в приюта, докато се намери нов дом за него. За здрави кучета, които постъпват в приюта и за които никой собственик не предявява претенции, обикновено има списък от чакащи кандидати, надявайки се да бъдат избрани и да получат свой домашен любимец.

Дори и при липса на ефективен контрол на национално равнище, общините може да въведат свои, работещи, програми за контрол над бездомните кучета. В тази връзка община Уолтам Форест, регион, намиращ се в покрайнините на Лондон, е особено ефективен. Неговата програма е изложена в Приложение 1.

Приложение 1

ПРОГРАМА ЗА КОНТРОЛ НАД ПОПУЛАЦИЯТА ОТ КУЧЕТА В ОБЩИНА
УОЛТАМ ФОРЕСТ

Обща ситуация

Общинският съвет на Уолтам Форест (местната власт в предградие на Лондон) управлява територия, разположена върху 3 696 хектара, с 90 000 жилища, обитавани от 212 хил. души. Към момента британското правителство няма схема за национална регистрация и ведомства, в които да е съсредоточена основната отговорност по третирането на бездомните кучета по места, по-точно национална агенция или правителствена служба. Независимо от трудностите, дължащи се на липсата на национална схема за регистрация, общинският съвет на Уолтам Форест има ефективна програма за контрол на безстопанствените кучета.

Законодателство и отговорности

Съгласно Наредбата за защита на околната среда № 1990, местното управление е отговорно за събирането и задържането на безстопанствените кучета във Великобритания. Гледачите на животните са оторизирани служители по смисъла на наредбата и тяхно задължение е да работят и да се разпореждат с безстопанствените кучета от името на общината, която е техен работодател. Полицията също приема безстопанствени кучета, когато те биват доведени в полицейския участък.

Заповедта за контрол на кучетата от 1992, която е част от Закона за здравеопазване по животните от 1981, определя като нарушение случаите, в които куче се пуска свободно без нашийник с маркировка, съдържаща името на собственика и неговия адрес, или гравирана върху пластина, поставена на нашийника.

Общински служители по кучетата

В Уолтам Форест общината е наела трима ловци (гледачи) на кучета. Те са назначени на тази длъжност заради опита, който имат в работа с животни и способностите им да се справят с тях и да ги обгрижват.

Всички ловци (гледачи) са преминали множество курсове, свързани с тяхната работа, например:

- Курс за ловци/гледачи на животни
- Курс за ловци/гледачи на животни за напреднали
- Управление на кучешки и котешки приюти
- Поведение на кучетата
- Курс по имплантиране на микрочипове

Тези курсове са били проведени от Колежа по благосъстояние на животните и Приюти за животни “Зелено дърво” в Обединеното Кралство.

Освен ловци/гледачи в приюти, общината е назначила и двама паркови служители по контрол на кучетата, които следят за нередности в спазването на Наредбата за поддържане на чистота в парковете и откритите пространства, също така провеждат разяснителни и образователни дейности.

Как се ловят безстопанствени кучета

Безстопанствените кучета се ловят преди всичко с храна и търпение! Тримата гледачи в Уолтам Форест са в радиоконтакт, така че може да викат подкрепление, ако това се налага. Те разполагат с три напълно оборудвани вана - "Форд транзит", чието оборудване се състои в:

- Специално проектирани поводи с оловни нишки
- Стандартна примка
- Предпазни ръкавици
- Храна
- Неподвижна клетка
- Капани за неопитомени котки
- Бързо освобождаваща примка
- Кръгъл капан
- Намордник
- Преносим кучешки бокс
- Кошове
- Екип при ситуации с риск за наличие на бяс

Те разполагат също с капан за куче/лисица и предпазен костюм за опасни кучета.

Службата работи на триседмични смени по следния график:

Седмица 1	7.00 – 15.15 ч.
Седмица 2	8.15 – 16.30 ч.
Седмица 3	11.00 – 19.15 ч.

Това осигурява дванадесетчасово покритие и намалява нуждата от извънреден труд. Също така позволява ловците да патрулират, когато хората най-малко го очакват, т.е. рано сутринта и в късния следобед. Допълнително, освен смените, ловците отговарят на спешни повиквания 24 часа в денонощието. Поради финансови проблеми напоследък Уолтам Форест бе принуден да намали работното време на от 9.00 до 17.00 ч. и да ограничи извънредното време за спешни повиквания.

Колко дълго се държат кучетата и как биват откривани от собствениците им?

Безстопанствените кучета се държат 7 дни в общинския приют, а на 8-мия ден, ако не са потърсени от техен собственик, биват прехвърлени в приют на организация за защита на животните за задомяване. Собствениците може да издирят техните кучета чрез полицията или общинския съвет. Ако те заявят претенциите си към куче, което е било заловено от общината, трябва да заплатят цялата стойност на разходите по престоя на животното и глоба от 25 лири за изоставяне на куче, която е определена със закон. Към момента цената на общинската издръжка по престой в приют е 5 лири на ден, а в глобата от 25 лири е включен профилактичен преглед и ваксинация от ветеринарен лекар.

Взаимодействие между общината и доброволческите организации

Взаимодействието с доброволческите природозащитни организации е добро. Служителите на общината са в постоянен контакт с RSPCA и работят в тясно

сътрудничество с техните инспектори, когато е налице случай на малтретиране на животно, и ловците често се явяват като свидетели в съда.

Ролята на общината в образователните кампании и отговорното стопанисване

Общината играе голяма роля в образователните кампании, задължавайки служителите си да посещават местни училища и общности, за да популяризират отговорното стопанисване на животни и да представят на хората своята работа.

Всяка година се провежда “Национална седмица на домашните любимци”, чиято цел е да осигури средства за различни организации, занимаващи се с благоденствието на животните и отговорното им стопанисване. В цялата страна се провеждат изложби на животни, дарителски паради/шествия и др.

Законодателство, свързано с така наречените „опасни” кучета

Всеки от общинските ловци е оторизиран служител според Наредбата за опасни кучета от 1991. Това позволява на ловците да залавят ВСЯКО куче на публично място, което видимо е извън контрол и представлява опасност, също и всяко от поставените под наблюдение кучета, които са в нарушение на Наредбата.

Законодателство за водене на повод

Понастоящем няма специални наредби за разхождане на кучета на повод на национално ниво във Великобритания, но има постановление, предписващо общините да въведат местни наредби, регламентиращи кучетата да бъдат водени с повод в централни паркове, обществени градини и увеселителни зони. Наред с това разпоредба може да бъде издадена и въз основа на Закона за пътното движение, който предвижда кучета да се извеждат на обществени пътища само на повод. От своя страна, общината се стреми да се придържа към предписанието на съответната правителствена служба.

Чистота

Общината е в процес на приемане на нови местни разпоредби за замърсяването на парковете, откритите пространства и главните пътища. Местните разпоредби за пътищата определят като нарушение „собственик да допусне неговото куче да замърсява тротоар или тревна площ”. Има и наредби, които се отнасят до парковете и откритите пространства:

- Детски площадки – пълна забрана за достъп на кучета
- Декоративни градини – кучетата трябва да бъдат водени на повод и замърсяванията трябва да бъдат почиствани
- Открити пространства – замърсяванията трябва да бъдат почиствани

Пример: декларация за придобиване/оставяне на куче

(Наредба за защита на околната среда 1990, раздел 150)

ДО

Във връзка с

1. На вие доведохте в /1/
..... /”кучето”/, което беше третирано
като безстопанствено, съобразно Наредбата за защита на
околната среда 1990.
2. Подадохте заявление да Ви бъде позволено да задържите
кучето, според раздел 150(2)(а) на Наредбата.

С ТОВА ВИ УВЕДОМЯВАМЕ, че заявлението беше разгледано и Общинският съвет ВИ ПОЗВОЛЯВА да вземете кучето под своя опека, като по този начин то е освободено от общински контрол. Съгласно раздел 150 (3) на Наредбата Вие трябва да отглеждате кучето в срок най-малко от ЕДИН МЕСЕЦ (в случай, че то не е потърсено от своя собственик). Неизпълнението на това условие се счита за криминално деяние.

Напомняме Ви също, че ако някой докаже, че е първоначалният стопанин на кучето и заяви желание да си го върне, вие ще трябва да се откажете от опеката си над него.

Дата _____

Пример: писмо-уведомление до собственик за намерено куче

Наредба за защита на околната среда 1990, раздел 149 (4)

До

Във връзка с

С ТОВА ВИ УВЕДОМЯВАМЕ от името на община
/1/....., че /2/..... (на което сте стопанин) (на чиито нашийник има табела с Вашето име и адрес) беше заловено от общинските власти като безстопанствено на в часа, съгласно предписанията на раздел 149 (4) от Наредбата за защита на околната среда 1990. Кучето беше настанено в /3/
.....
.....

ДОПЪЛНИТЕЛНО ВИ НАПОМНЯМЕ, че ако кучето не бъде потърсено в рамките на седем работни дни и всички разходи, произтичащи от неговото задържане, които са направени от общината, плюс дължимата глоба от ДВАДЕСЕТ И ПЕТ ПАУНДА (съгласно раздел 149(5) на Наредбата) не бъдат платени, кучето подлежи на продажба или умъртвяване.

Ако имате желание да си върнете кучето, имайте предвид, че е наложително да се свържете с нас колкото е възможно по-скоро на посочения адрес, в часовете между.....

Дата

полпис.....

**„Водете кучето на
кайшка и повод”**

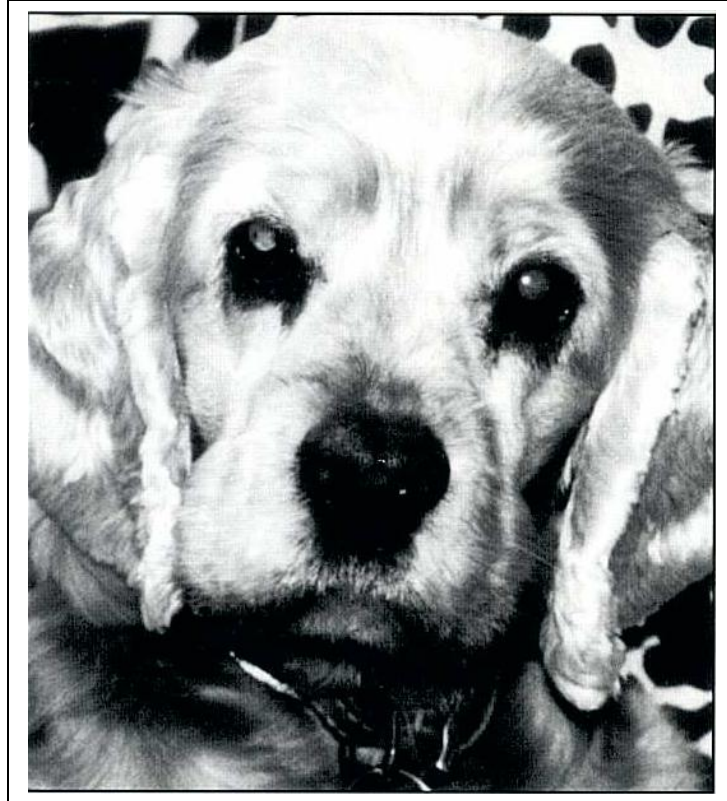
ГЛОБА 50 ЛИРИ

**„Не замърсявайте
пътеките и площите около
тях**

ГЛОБА 100 лири”

Приложение 2

ПРЕПОРЪЧИТЕЛНИ ПРАВНИ НОРМИ ЗА ДОМАШНИ ЖИВОТНИ (ПРИМЕРЕН ТЕКСТ)

ОСНОВНИ ПОЛОЖЕНИЯ

1. Всеки човек, който отглежда домашно животно или се е съгласил да се грижи за такава, е отговорен за неговото здраве и благополучие.
2. Всеки човек, който отглежда домашно животно или се грижи за него, трябва да му осигурява подслон, грижи и внимание, съобразно физиологическите и поведенческите му нужди, както и подходяща храна и вода, закрила, разходки и компания.
3. Никакви животни, които не са одомашнение не трябва да се държат като домашни животни. Необходимо е да има стриктна забрана за това, както и списък с животни, забранени за домашно отглеждане (или при специален лицензионен режим). Разрешение трябва да се издава само при особено специални режими – в случаи на спасителни центрове, когато такава животно не може да се върне сред природата.
4. Забранено е причиняването на страдания, болка или стрес на животни, когато може да бъдат избегнати.
5. На болни или ранени животни трябва да се оказва незабавна помощ. При необходимост, трябва да се търси съвет от ветеринарен лекар. Когато е необходимо извършването на евтаназия, с цел прекратяване на страдания,

това трябва да се направи незабавно от квалифицирано компетентно лице, при минимално страдание, болка или стрес за животното.

МЕРКИ ЗА ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ РАЗПРОСТРАНЯВАНЕТО НА БЕЗДОМНИ ЖИВОТНИ

6. Забранено е изоставянето/захвърлянето на животни компаньони.
7. Кучета и котки (както и други животни компаньони, които могат да са причина за създаване на проблеми на местно ниво с безпризорността) трябва постоянно да бъдат идентифицирани по подходящ начин, който да не им причинява болка, страдание или стрес, като например чрез имплантиране на микрочип или татуиране. Всяко животно трябва да има свой уникален идентификационен номер, под който да се води в централен регистър, включващ и пълна информация за контактите на собственика или отговорния за животното.
Тъй като животните компаньони може да се предвиждат по-свободно в рамките на Европа (както и по света), кодът трябва да бъде с необходимата големина и различните национални регистрационни системи да бъдат така координирани, че да се запази уникалността на избрания номер. На сегашния етап микрочиповете са най-надеждни за поддържане на такава международна система.
8. Задължително е, навсякъде извън дома си, кучетата да носят нашийници, на които да са отбелязани контактите на стопанина.
9. При/За придобиване на ново куче компаньон, трябва да се заплаща такса. Широката общественост трябва да бъде запозната с таксата, преди тя да бъде въведена. Таксата/данъкът може да бъде отменен за определени групи, като например пенсионери. Средствата, събрани от таксите, трябва да се реинвестират в контрол над безпризорните животни, както и за различни образователни програми.
10. Кастрацията трябва да се насърчава като метод за намаляване на непланирано размножаване на кучета и котки. За кастрирани кучета трябва да се ползва и намаление от таксата.
11. Всеки човек, намерил ранено или страдащо безпризорно животно-компаньон, трябва да потърси собственика на животното и ако това е невъзможно, да се обърне към компетентните власти без закъснение.
12. При необходимост да се отстранят безстопанствени или неидентифицирани животни, те трябва да бъдат заловени при минимални физически и психически травми за тях.
13. Когато безстопанствените животни са задомени, след хващането им, трябва да се спазват по-горе посочените предписания.
14. Когато нежеланите животни трябва да се умъртвят, трябва да се съблюдават параграфи 46 – 48.

ИНФОРМАЦИЯ И ОБУЧЕНИЕ

15. Компетентните органи трябва да информират и провеждат обучителни програми за “отговорно отношение на собствениците към животните им”. Това включва разубеждаване на хората от импулсивни покупки на животни, обръщане

специално внимание върху задълженията и отговорностите, които предполага притежаването на домашен любимец, както и насърчаване на кастрацията.

Информацията и обучението са важни за успешната програма

ЗАБРАНИ ПРИ ИЗПОЛЗВАНЕТО НА ДОМАШНИ ЛЮБИМЦИ

- 16.** забранено е организирането или участието в боеве с животни.
- 17.** забранено е ползването на домашните любимци като впрегатни животни
- 18.** забранено е използването на животните като награда
- 19.** домашните любимци не бива да се развъждат или използват за други комерсиални цели като производство на хранителни продукти, кожа и др. (За животните, които се използват за развъждане е нужно издаването на специален лиценз.)
- 20.** забранено е използването на нежелани или безстопанствени домашни любимци за лабораторни опити.
- 21.** използването на животни в състезания за тестване на скорост, сила и издръжливост са забранени, освен в случаите, когато има издадено специално разрешение от компетентните за това власти (което може например, да позволява това при определени условия, при които не са застрашени здравето или благосъстоянието на животното, например надбягвания с коне). Всяко състезание трябва да бъде проучено и да не се издава разрешение, в случай, че са застрашени здравето и благополучието на животното (например, състезания с хрътки). В случай, че подобен род състезание бъде позволено, то трябва да се съблюдават определени правила като:
 - правила относно годините и здравословното състояние на животното, което взема участие в състезанието;
 - правила относно честотата на състезанията, в които може да участва животното;
 - правила по отношение присъствието на ветеринарен лекар на такива състезания;

правила по отношение състоянието на пистите и съоръженията; забрана за използване на определени животни.

22. забранено е животните, използвани за надбягвания и състезания, да се третират с вещества, подобряващи представянето им (използване на допинг).

23. забранено е домашните любимци да се възпитават по начин, който застрашава здравето или благополучието им, особено принуждаването им да надхвърлят естествените си способности и сила, чрез използването на несвойствени методи, които могат да причинят нежелателно страдание, болка или стрес.

24. забранено е използването на животни в различни шоупрограми, реклами или за други подобни цели, когато това е свързано с възможно причиняване на болка или стрес за животното.

ХИРУРГИЧНИ ПРОЦЕДУРИ И МАНИПУЛАЦИИ

25. забранено е прилагането на нетерапевтични манипулации върху домашните любимци, с изключение на кастрацията, която трябва да бъде извършена за благополучието на животното, както и по социални причини и свързаното с нея маркиране на ушите, чрез изрязване на част от ушната мида като белег за извършена кастрация. Забранени са процедурите по премахване на ноктите, купиране на ушите, купиране на опашката и корекция на гласните струни. Тези правила са в съгласие с Документа на FECAVA за осакатяванията (1998), Анекс 9.

26. всяка хирургична операция, която би предизвикала страдание на животното, трябва да се извършва от ветеринарен лекар, с изключение на такива операции, които са спешни и всяко забавяне би представлявало заплаха за благополучието на животното. Странанието и болката за животното трябва максимално да бъдат намалени.

27. компетентните органи трябва да предоставят по-детайлни правила относно хирургичните и други подобни интервенции, включващи допустимите методи, използването на упойващи вещества и свързани с възрастта на животното ограничения.

28. забранява се патентоването на животни.

29. налага се мораториум върху използването на генетични техники над домашните любимци (или лицензираща система, която да налага строг контрол и наблюдение).

ОПАСНИ КУЧЕТА

30. при необходимост, може да бъдат въведени определени забрани за контрол на определени доказано опасни кучета.

Но, понякога е трудно да се прилагат законодателни мерки, касаещи определени породи, вследствие определени трудности по идентифицирането на определени типове породи – FECAVA , Документ за опасните кучета (1998), Анекс 10.

Подобни забрани може да включват въвеждането на задължителна регистрация и идентификация, използване на намордник на определени места, както и задължителна кастрация и забрана за пренасяне в друга държава.

РАЗВЪЖДАНЕ

31. всеки развъждач или развъдник с комерсиална цел трябва да бъде лицензиран и контролиран от компетентните за това органи. Контролът трябва да включва забрани за минималната и максимална възраст на кучките, използвани за размножаване, както и върху броя и честотата на кучилата. Лицензи да бъдат издавани само при условие, че условията и полаганите грижи са приемливи.

32. лицензираните развъдчици са задължени да пазят документация/досиета за кучилата; продажбата и покупката на домашни любимци. Тази документация трябва да се представи при проверка от страна на компетентните власти по всяко време.

33. забранено е развъждането за странични цели, което може да представлява опасност за здравето и благополучието на животните.

34. всеки човек, използващ домашното си животно за размножаване, трябва да е запознат с анатомичните, физиологични и поведенчески характеристики, които биха могли да застрашат здравето и благополучието както на поколението, така и на женската.

ПРОДАЖБА/ТЪРГОВИЯ

35. всеки човек, продаващ или търгуващ с домашни любимци трябва бъде лицензиран и контролиран от съответните компетентни органи. Лицензът налага съблюдаването на определени изисквания, свързани с благополучието на животно.

36. лицензираните прекупвачи трябва да купуват животни само от лицензирани развъдчици. Лицензираните развъдчици трябва да бъдат насърчавани да продават директно кучилата си, отколкото да се ползват от услугите на лицензирани прекупвачи.

37. лицензираните прекупвачи са задължени да поддържат и съхраняват пълна документация на покупките и продажбите. Тази документация трябва да се предоставя за проверка на компетентните органи по всяко време и без предварително предупреждение.

38. домашните любимци може да се продават само на лицензирани за целта места. Лицензите трябва да се издават само при условие, че мястото отговаря на необходимите условия за животните, ветеринарно наблюдение и официален контрол.

39. при продажба на домашни любимци, пълното досие на животните, включително и данни за предишните им собственици и детайли за развъдчика, трябва да бъдат предоставени при поискване (с изключение на случаите на осиновени безпризорни животни, при които подобна документация не може да бъде предоставена).

40. забранена е продажбата на домашни любимци на хора под 16 години.

ПРЕМИНАВАНЕ ПРЕЗ ГРАНИЦА

41. съответните компетентни органи издават разрешителните за прехвърляне на домашни любимци през граница. На фирми за превоз на животни през граница, които не отговарят на необходимите изисквания, ще бъдат издавани препоръки за

подобрене и в случай, че предписанията не бъдат изпълнени в определен срок, на съответните ще бъде отнеман лиценз за превоз на животни през граница.

Приюти/Изолатори

Приютите и изолаторите за домашни любимци също трябва да бъдат лицензирани и контролирани от компетентни органи.

Транспорт

Животните трябва да се транспортират без да им се причинява страдание, болка или стрес. Транспортът трябва да спазва постановленията, предвидени в законите за хуманно транспортиране на живи животни.

Внос/Износ

Нито едно домашно животно не може да бъде внесено или изнесено без съгласието на компетентен орган и наличието на разрешително за внос или износ. Необходимо е да се води пълна и подробна статистика за внос и износ на домашни животни, разделени по видове и дестинация/произход. Внесените животни трябва да преминат през карантинен период.

Евтаназия

Само ветеринарен лекар или друго компетентно лице може да умъртви домашно животно, с изключение на спешен случай, в който трябва да се спаси животно от страдание, когато ветеринарна или друга компетентна помощ не може да бъде получена бързо.

При евтаназирането трябва да бъде предизвикано минимално физическо или психично страдание на животното. Избраният метод трябва или:

- a) Да причини мигновена загуба на съзнание и смърт; или
- b) Да започне с поставянето на пълна упойка, последвана от стъпка, която незабавно и сигурно ще предизвика смърт без идване в съзнание.

Човекът, отговорен за евтаназирането, трябва да е напълно сигурен, че животното е мъртво, преди трупът да бъде прибран.

Следните методи за евтаназия са забранени:

- a) Давене и всякакви други начини за задушаване;
- b) Употребата на отровни вещества или лекарства, чието приложение не може да бъде контролирано, така че да даде ефекта, споменат в параграф 46;
- c) Използване на електрически ток, освен ако преди това не се предизвика загуба на съзнание.

Влизане в сила

Компетентният орган трябва да бъде определен, както и длъжността за изпълнение на включеното дотук. В програмата трябва да се включи инициативна страна, и да не се свежда само до отговаряне на сигнали и жалби. Законово трябва да се опишат правата и наказанията. Наказанията трябва да включват:

- Глоба

- Затвор
- Забрана за гледане на животни
- Отнемане на животни

Комисия по етика

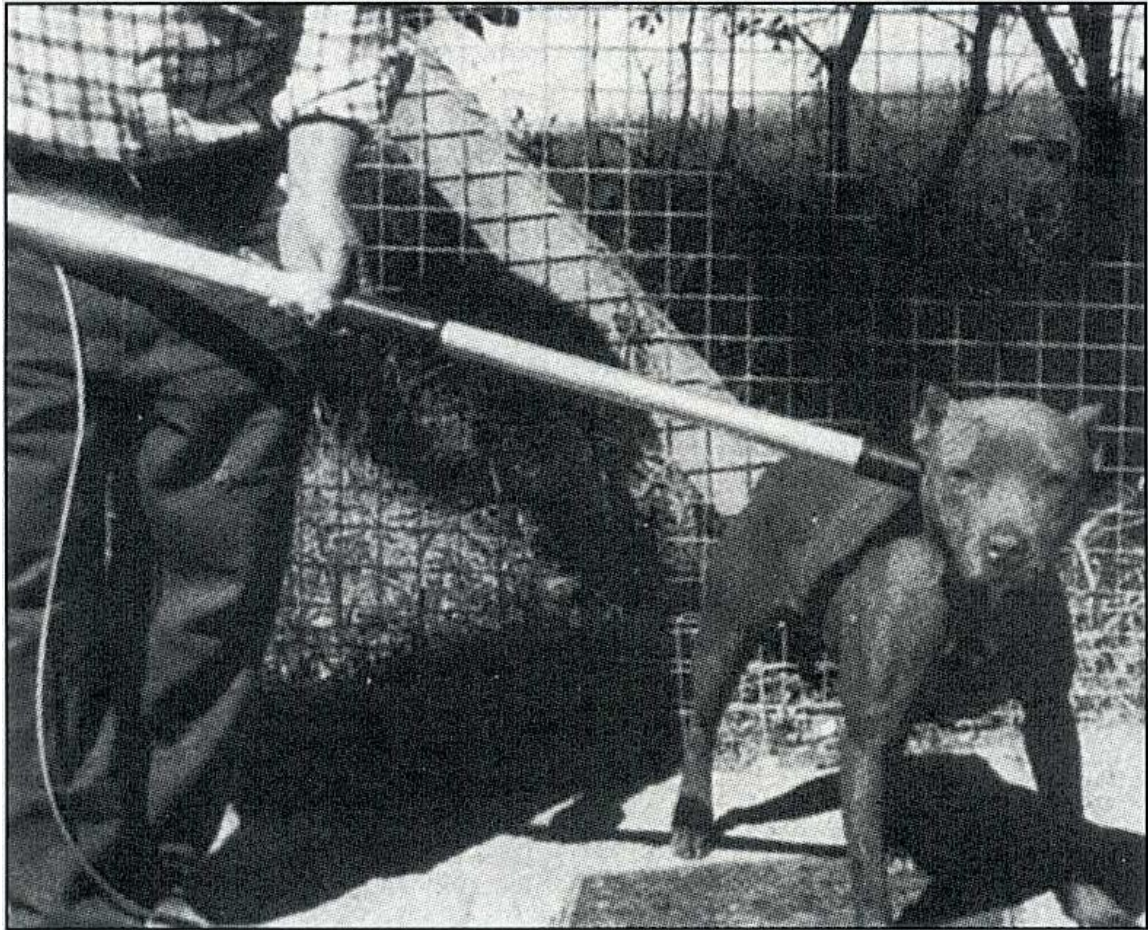
Трябва да бъде създадена Комисия по етика към домашните животни, за да съветва компетентните органи по всички аспекти, например:

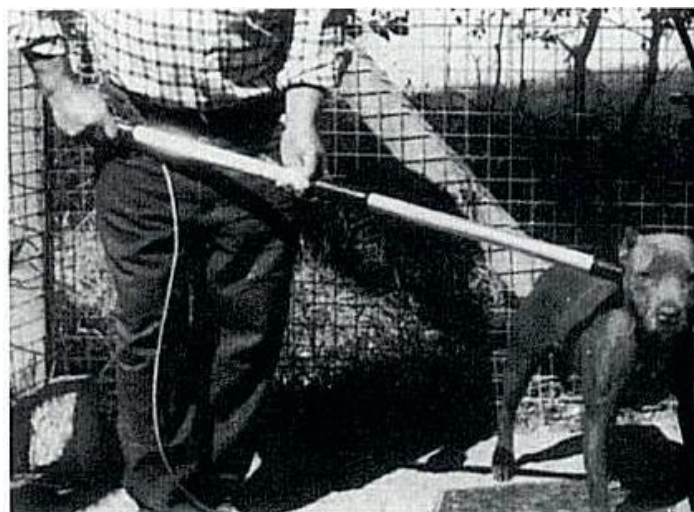
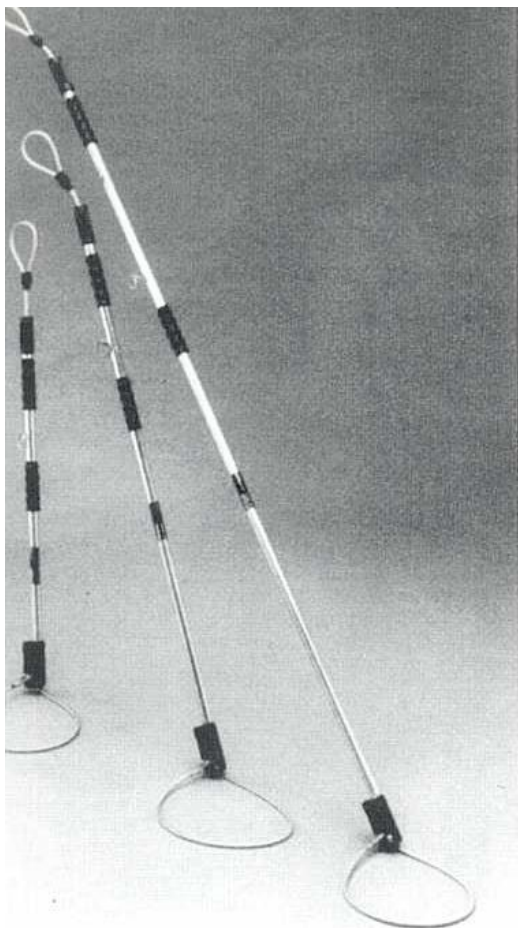
- Проблеми със съществуващи закони;
- Нужда от нови наредби;
- Нови мерки, засягащи домашните животни;
- Ново и по-задълбочено проучване в сферата на животните компаньони.

Комисията по етика трябва да включва представители от основните заинтересовани групи и експерти, като например: представители на организации за защита на животните, ветеринарни лекари, учени и академици (например изучаващи връзката между човек и домашно животно, поведение на животното и др.), представител на развъдчиците (напр. киноложки клуб), търговци и потребители.

Приложение 3

ОБОРУДВАНЕ ЗА КОНТРОЛ НАД КУЧЕТАТА

Прът за улавяне на опасни кучета

Този прът подsigурява безопасното хващане и задържане на опасни кучета. Той също има механизъм за бързо освобождаване.

Примка за кучета

Примката за кучета представлява дълга телескопична дръжка с регулираща се примка, която се слага през главата на животното и се затяга. При употреба примката трябва да се затегне достатъчно, за да подsigури хващането на кучето, но не и да го задуши. Трябва да се премахне възможно най-скоро. Също така има и бързо освобождаваща се примка, която позволява незабавното освобождаване на кучето при спешен случай или когато то вече е под контрол.

Нашийник и повод

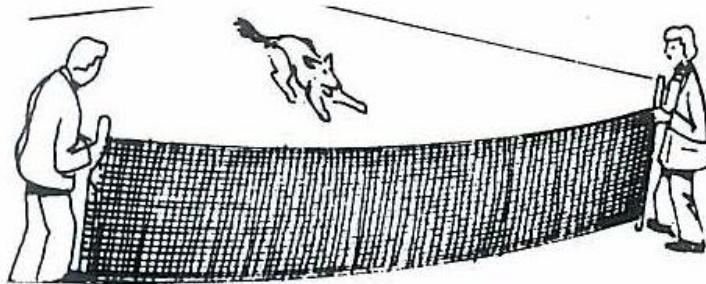
Най-добра за обща употреба е комбинацията от нахлузващ се нашийник и повод, изработен от здраво въже или лека верига. В практиката, при работа със спокойни кучета, нашийникът се нахлузва на главата на животното, което може да бъде водено след това, използвайки края на повода.

Слагане на намордник на агресивни кучета

Лентовите намордници се използват при специални случаи. Намордникът представлява преплетени здрави и тесни ленти от меко въже, които се слагат около челюстите на кучето, като оформят примка. Примката се слага върху челюстите с възела нагоре, стегната и свободните краища са под челюстта на животното; краищата се завързват на фьлонга на врата на кучето. Това не позволява на кучето да ухапе човека, който го държи, докато бъде сложено в превозното средство.

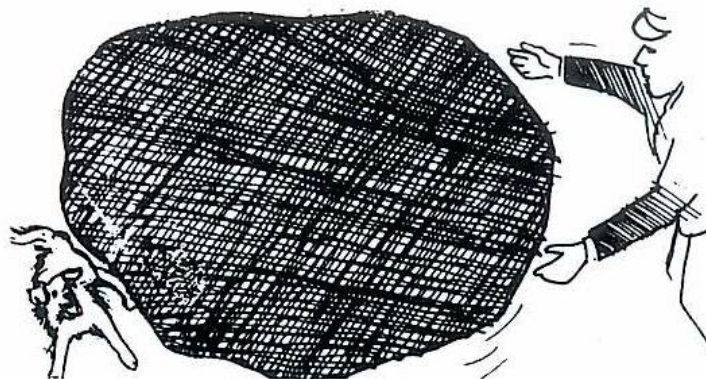
Мрежи за улавяне – преграждане пътя на кучето с мрежа

Дългите мрежи, подобни на тези за тенис са полезна част от екипировката за улавяне на скитащи се кучета в големи и отворени пространства. Мрежата се използва от двама души при съществуващи стени или огради, които да формират тунел или да намалят пространството и да позволят животното да бъде хванато по-лесно. Размерът на мрежата е около 18 фт (5.5 м), дълга е около 3 фт (1 метър) и висока 5 фт (1.5 м).

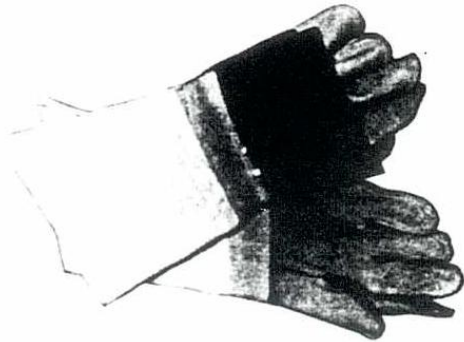
Мрежи за залавяне – хвърляне на мрежа

Мрежите за залавяне се използват при кучета, до които не можете да се приближите. Мрежата се състои от метален телескопичен обръч, към който е прикрепена кръгла мрежа. Когато мрежата се хвърли върху кучето, тежестта на металния обръч ще я задържи върху него. Колкото повече кучето се опитва да се измъкне, борейки се, толкова повече се заплита в мрежата.

Ръкавици за опасни животни

Тези ръкавици са с добро качество, направени са от кожа и са двойно облицовани с кожа на гърба. Позволяват лесно движение на ръката и китката и затова са удобни за употреба. Подходящи са за опасни кучета.

Защитно облекло (с ръкавици)

При ситуации, в които зоополцията трябва да се справи с опасно куче, е необходимо защитно облекло. Вътрешният му слой е направен от фина мрежа, а външният - от здрав защитен материал, предпазващ от ухапвания. На ръцете и краката са пришити допълнителни парчета плат, които отвличат вниманието на кучето, докато зоополцията не го залови.

Капан за кучета

Капанът за кучета е направен от шест метални сегмента, които са захванати един за друг и сформират клетка. В клетката се слага храна, която да привлече кучето да влезе. От тежестта на кучето вратичката отпред се затваря, докато то яде храната.

Допълнителна екипировка и почистващи материали

- Предпазни ръкавици
- Защитна преграда
- Фенерче
- Белина
- Протектори за ръцете
- Защитна каска
- Кошнички за малки кученца
- Парвоциден дезинфектант
- Протектори за слабините
- Аптечка за първа помощ
- Парвоциден контейнер

Стандартна екипировка: оценка

1) Поводи

Комбинация от регулиращ се нашийник и повод, направени от здрав материал или лека верига, е най-подходяща за обща употреба. В практиката при мнозинство от спокойни кучета, регулиращият се нашийник се прекарва през главата на кучето и то може да бъде отведено, използвайки края откъм главата. Ако е възможно, фиксиран кожен нашийник с повод може да се сложи впоследствие.

Предимства: Евтино, лесно и леко за използване

Недостатъци: Кучето може да дъвче поводите

2) Примка за улавяне на кучета

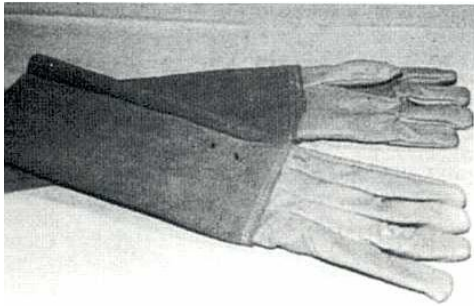
Предимства: Осигурява дистанция, за да можете да преместите кучето и е лесно да му бъде сложен намордник.

Недостатъци: Изглежда заплашително за кучето и ако се използва неправилно, може да го стресира. Може да предизвика болка и е трудна за употреба.

3) Предпазни ръкавици

Предимства: Предпазва ръцете и дава чувство за сигурност. Освен това предпазва и от зарази, напр. тения.

Недостатъци: Не са удобни за хващане и се почистват трудно.

4) Клетки

Предимства: Позволяват безопасен и сигурен транспорт на кучетата.

Недостатъци: Освен ако не са сгъваеми, заемат много място. Могат да са много тежки за пренасяне. Почистват се трудно.

5) Мрежи

Дългите мрежи, подобни на тези за тенис, са много подходящи за хващане на кучета в определени ситуации. Мрежата се използва заедно със стена или ограда, която да формира тунел, който да отвежда до клетка. Мрежата трябва да бъде 30 фута (9.15 м) до 40 фута (12.20 м) дълга и около 3 фута (91.5 см) висока и може да се разпъва от ъгъл или от клетка и да води до микробуса на служителя отвън.

Предимства: Помага да управлявате кучето и осигурява по-сигурно хващане

Недостатъци: Създава някои затруднения, често са необходими двама души.

6. Капани

Предимства: Могат да се заложат и да бъдат оставени.

Недостатъци: Необходими са няколко души, за да бъдат повдигнати. Ако не са поставени правилно, може и да не изчезнат, но може да изчезнат и с кучето вътре. Освен това предизвикват интереса на хората, а много често и тяхната намеса.

7. Намордници

Може да се наложи да се сложи намордник на куче, което е агресивно. Съществуват три типа намордници:

- a) Намордниците с кожена твърда предна част са твърде скъпи и не се регулират спрямо големината на кучето. Трудно е да се поддържат чисти.
- b) Намордниците с кожени каиши се регулират и се почистват много по-лесно. Те не обхващат цялата челюст и кучето може да направи опит за ухапване. Не предизвикват дихателните неудобства, които понякога създават първият тип намордници.
- c) Лентовите намордници са направени от здрави, но тесни мрежовидно преплетени меки въжета.

Предимства: Предпазват от ухапване и помагат за ограничаване на животното. Лесни са за носене.

Недостатъци: Не винаги са лесни за поставяне, нито за почистване, особено тези с твърда предна част. Ако са направени от нестабилна материя, не се поставят лесно. Ако са твърде стегнати, може да наранят кучето, като прищипят бърните му. Помнете, че цялата екипировка трябва да е безопасна и не трябва да наранява животното; това, което поставите, трябва да можете и да го махнете.

8. Намордници за дребни кучета с къса муцуна

Една по-дълга кърпа, навита и завързана около врата, често се използва вместо намордник, тъй като такъв би могъл да убие кучето, спирайки достъпа на кислород.

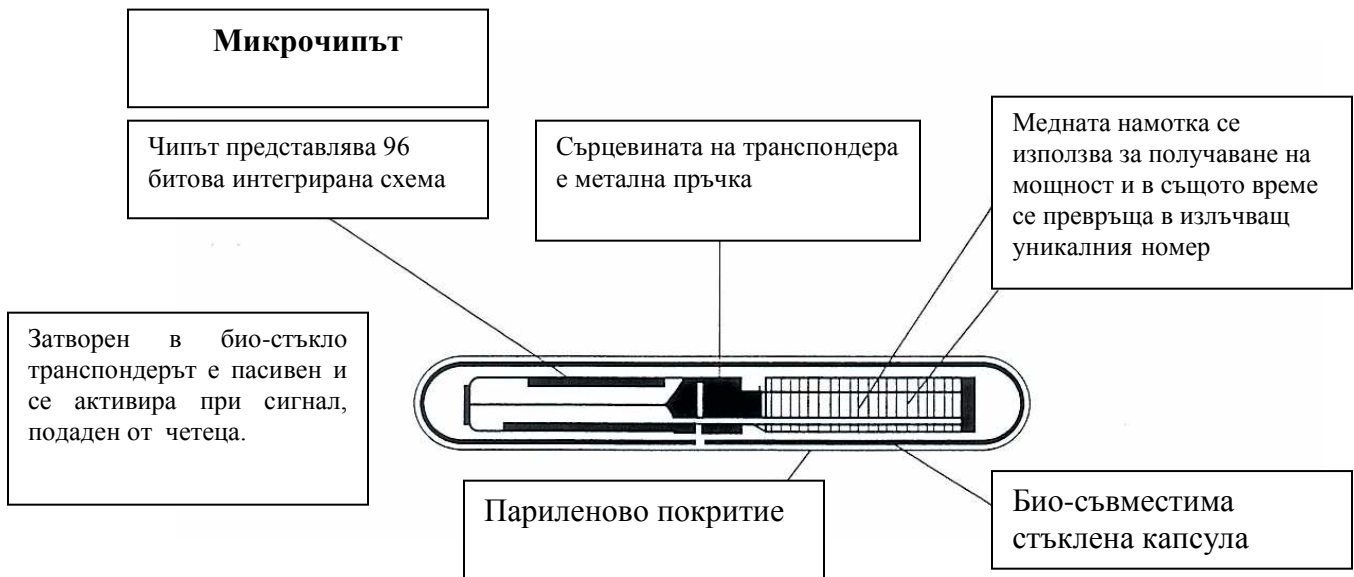
Примерен списък на необходимата екипировка в превозното средство

- Най-различни поводи и нашийници
- Ограничаваща клетка за котки
- Работни ръкавици
- Клетки за котки
- Комплект за първа помощ – за животни
- Защитна екипировка
- Вода
- Сигнална светлина на превозното средство
- Примки за улавяне на кучета
- Ограничителна клетка за кучета
- Защитни ръкавици
- Фенерче

- Комплект за първа помощ – за хора
- Твърда шапка
- Намордници
- Светлина на превозното средство
- Примка за котки
- Носилка
- Клетки за кучета
- Непромокаеми ботуши
- Протектори за лицето
- Храна
- Вентилатор на превозното средство
- Уред за радиовръзка

Приложение 4

Системи за идентификация на кучета

Поставяне на микрочип

Микрочипът е около 14 мм дълъг и 2 мм широк – колкото големината на зрънце ориз. Препрограмира се с кодов номер, който може да бъде идентифициран посредством специален четец. Чипът има специално био-съвместимо покритие и всяко от тях е снабдено с индивидуална стерилизирана опаковка. Чипът се имплантира в тъканта под кожата с помощта на специален инжектиращ уред. Това е безболезнено и може лесно да бъде направено дори животното да е в съзнание. Двете обичайни места, на които се поставя чипът, са в средата между плешките или от лявата страна на врата.

Всяка чужда частица, имплантирана в тялото, би могла да предизвика нежелана реакция или да се придвижи от първоначалното си място. Поради тази причина FESAVA са изготвили схема на нежеланите реакции при наблюдение на ситуацията. До този момент броят на документираните проблеми е много малък.

ИМПЛАНТИРАНЕ

За имплантиране

Имплантируем транспондер (микрочип)

реални размери – 14мм x 2 мм

Уред за имплантиране на микрочипа - пистолет

Когато микрочипове
представени голям б

ъони, са били
и линии двата

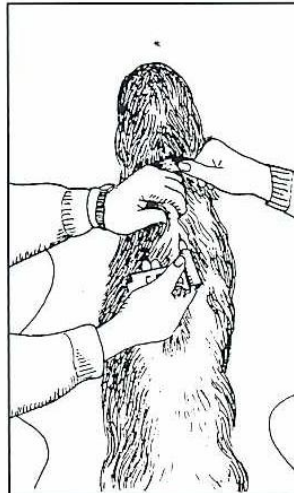
основни типа в Европа били FDX-A (FECAVA Standard) и FDX-B (ISO Standard), въпреки че и други типове са били използвани навсякъде, включително в Америка и Австралия. Било е сключено международно споразумение за пълно преминаване към използването на FDX-B (ISO) чипове, съвместими със съществуващите типове, посредством снабдяване с мулти-четци. Когато вземете решение за поставяне на чип е жизнено важно да използвате подходящите мулти-четци за вашата ситуация.

Преди да имплантирате нов микрочип е важно да се подситеgurите, че животното не е чипирано преди. Това изисква цялостно сканиране на тялото и препоръчителната процедура е описана по-долу:

Implantation

*** Преди да имплантирате чип:**

1. проверете дали опаковката не е повредена и дали чипът е стерилен
2. проверете дали кодovият номер върху опаковката отговаря на кода върху чипа, като сканирате опаковката с вашия четец. Това също така доказва, че четецът функционира.
3. Сканирайте цялото тяло на животното, за да сте сигурни, че не е било чипирано преди.

*** Веднага след имплантирането на чипа:**

1. Сканирайте животното, за да се уверите, че чипът е на място и функционира
2. Попълнете прилежащата документация – не чипирайте група животни преди да попълните формулярите, тъй като това може да доведе до грешки.

*** Следващи прегледи**

1. Проверете позицията и функционирането на чипа при рутинните посещения (напр. ваксинациите)

2. Докладвайте за всякакви реакции, премествания или грешки, като използвате подходящите формуляри.

Татуиране

Татуировка на ухото

Татуировките могат да бъдат направени или на ухото, или на вътрешната част на бедрото. Татуирането на ухото е за предпочитане. Последващите описания се отнасят до ушното татуиране, използвано в Британския Национален Кучешки Регистър (UK's National Dog Register). Техниката, използвана от този регистър, е идентична с методите за татуиране на уши в останалата част на света.

Ползи от татуирането

1. Основните разходи и текущите разходи са ниски
 - a) Стандартният 7 мм комплект струва приблизително 150 лири/240\$
 - b) Малкият 5мм, който е по-подходящ за малки кучета и котки е приблизително 175 лири/275 \$
 - c) Боята за татуировката за 50-60 приложения струва приблизително 5 лири/8 \$
2. Лесно приложение – не е необходимо голямо умение, за да се направи татуировката. Техниката се научава лесно (за 30 минути) от всеки, който е свикнал да се справя с животни.
3. Ако се направи правилно, татуировката е постоянна и ще остане върху животното през целия му живот.
4. Татуировката е видима и местоположението ѝ върху вътрешната част на ухото я прави по-лесно достъпна и дава възможност за моментна идентификация. Не е необходимо по-здраво хващане на животното.
5. Не е необходима четяща техника. Всеки би могъл да разчете знака.

Поставяне на татуировъчен знак

Препоръчително е да се постави знака, когато кучето е под упойка, за да не чувства болка. Това се препоръчва особено при възрастни кучета, които са по-чувствителни на болка от малките кученца.

Ако, въпреки това, едно куче се татуира без упойка, трябва да се използва намордник и помощник, който да държи и успокоява животното.

1. Вътрешната част на ушната мида трябва първо да се почиства, за да се гарантира добър контакт между устройството за тауиране и кожата.

2. Татуираната област след това трябва да се почисти с памук, навлажнен с хирургически спирт, за да се премахне кожата, мазнините и да се изчисти татуировката.
3. Когато мястото е сухо, се поставя тампон, напоен с тип боя, който маркира мястото за татуиране.
4. Форцепсът за татуиране се поставя върху мястото с иглите
5. В момента на татуирането, докторът сигнализира на неговия помощник да държи здраво животното и се притиска.
6. След това се премахва форцепсът и мястото, което преди това е било маркирано с боята, леко се масажира, така че боята да попадне в дупките, които са оформени от иглите.

Има различни машини за татуировка, включително и машини с форма на химикалка, подобни на тези, използвани от професионални татуировчици. С тази машина, операторът трябва да направи надписа ръчно.

Описанието на процеса отнема повече време да се прочете, отколкото да се изпълни на практика. Времето, което отнема цялата процедура от прилагането на иглите, до масажирането на боята в дупките не отнема повече от 30 сек.

Основи на Системата за идентификация

Ако идентификационната система ще бъде база за национална или международна регистрационна схема, следните изисквания трябва да бъдат изпълнени:

- уникален номер за животното, който да бъде несменяем през целия му живот
- системата трябва да има достатъчно капацитет за включване на всички животни, които евентуално ще трябва да бъдат вписани. Ако системата е проектирана за международна регистрация, капацитетът трябва да бъдат много голям
- методът трябва да се прилага лесно, безболезнено, безопасно и евтино
- всяка система трябва да бъде международно призната
- системата трябва да минимизира възможността от грешка на четеца

Татуировка или микрочип

В продължение на много години татуировката е била полезен метод за идентификация на животните и има все още защитници на нейното прилагане. Тя все още е полезен метод за идентификация в някои обстоятелства и има предимството, че четенето със специално оборудване не е необходимо. Въпреки това, когато се отчитат изискванията за стандартизирана международната система, микрочипът осигурява по-добри възможности.

Идентификация върху нашийника:

Медальон с гравирани данни

Всеки може да намери инструмент за гравирание на метални плочки. Поцинкован метал под формата на медальон може да бъде използван за записване на данните на собственика на кучето, като се гравира със съответен инструмент и поставен върху нашийника.

Пластмасови тагове

Пластмасови тагове (капси) също може да се използват за записване на данните на кучето и носени върху нашийник.

Приложение 5

Приюти за кучета

Кучкарникът - съвети и планове

Публикацията на Световната организация за защита на животните (WSPA) „Планиране и управление на животински приют” предлага някои ценни основни препоръки за управлението на приют.

Същевременно местните власти обикновено искат да осигурят приютяване на кучетата за кратко и имат ограничен бюджет. Така че следващите съвети по-долу са насочени специално за общините и техните нужди.

На места, където местната организация за защита на животни е създаде ефективно управляван приют за животни би могло местните власти да работят в сътрудничество с организацията чрез сключването на договор за наемане на подходящи клетки в рамките на приюта с цел прибиране на бездомни кучета за определен времеви престой.

Другаде, където местната власт трябва да изгради свой собствен приют, тя би могла или да организира изграждането на местни постройки (построени за целта),

или да поръча готови, фабрично подготвени единици, за инсталиране на конкретен терен. Ефективна фабрично подготвена система също е описана в приложението.

В случаите, в които кучкарникът е целево изграден, може да бъде използвана проста конструкция с прави стени, които да поддържат несложен покрив. Примери на подобни дизайни са посочени в последващите графики.

Дизайнът на такива места, въпреки че е прост, следва да бъде лесен за употреба и поддържане. Трябва да бъде възможно лесното вкарване и изкарване на кучето, използвайки стандартно оборудване за хващане и пренасяне, без да се наранява животното, да се застрашава служителят или да се разрушава заграждението. Кучкарникът трябва да бъде проектиран с основната задача да осигурява подслон от външната среда, защита от други животни и хора.

Преди проектирането на плановете за кучкарника следва да бъде проучено наличието на подходящи местни материали. Плановете трябва да отчитат също така всички регламенти, свързани с местното строителство и приютяване, както и процедурите за управление, които персонала на кучкарника ще прилага.

Следва да бъдат използвани най-подходящите местни материали с цел намаляване на бъдещите разходи за поддръжка, както и за ежедневните грижи и почистване. Задачите, които се считат за трудни обикновено биват избягвани.

Постройка

Обикновена 150 см. дебела бетонна основа върху 150 см. добре консолидирана твърда основа със стени от бетонни блокове или тухли, лека конструкция с цели равни връзки. По този начин стените представляват сравнително равна повърхност, която може да бъде измивана. Подобна повърхност не се нуждае (първоначално) от декорация и ако е достатъчно гладка, няма да приютява микроби. Ако са налични само груби блокове, тогава е необходимо полагането на циментова замазка.

Препоръчва се избягване използването на дървени рамки или врати, които кучетата могат да драскат, гризат или да разрушат цялостно, затруднявайки ежедневната поддръжка и повишавайки риска от инфекции и наранявания.

В общи клетки, за по-голям брой животни или места за разходка, тесните ъгли в огражданието следва да се избягват. Тесният ъгъл се превръща в основна предпоставка агресивното куче да хване себеподобно и може да създаде неудобна и опасна ситуация за служителя, опитващ се да спаси животното.

Покривите могат да бъдат инсталирани сравнително икономично, като се използват порифилирани стоманени листове или фибролистове, за предпочитане с някаква изолация, не само за да се подпомогне контролирането на температурните промени, но и да се предотврати кондензация. Тези пластове могат да бъдат свързани към блоковите стени евентуално с дървени подпори при необходимост.

При покрив, който е на минимум 2 метра височина, подобна употреба на дърво не би следвало да бъде проблем.

Канализация

В зависимост от характеристиките на обекта може да бъде възможно да се свържат каналите за отводняване на кучешките клетки към локална отводнителна система. Ако ли пък не, отводнителните канали, извън откритите кучешки площи, събиращи мръсната вода, е необходимо да бъдат изправани в подземна шахта. Тези инсталации трябва винаги да бъдат съобразени с местните условия, изисквания и да вземат предвид и опазването на околната среда. Важно е да се отбележи, че отпадните води не трябва да преминават от клетка към клетка, като по този начин да разпространяват евентуална инфекция, както и не трябва да бъде допускано преминаването им в близките водоизточници.

Вода

Водата е важна необходимост за поддържането на приют без болести и докато водата за пиене на кучетата трябва да бъде питейна вода с добро качество, то водата за миене е не толкова важна и може да бъде течаща или от кладенец, ако е наличен.

Постелки

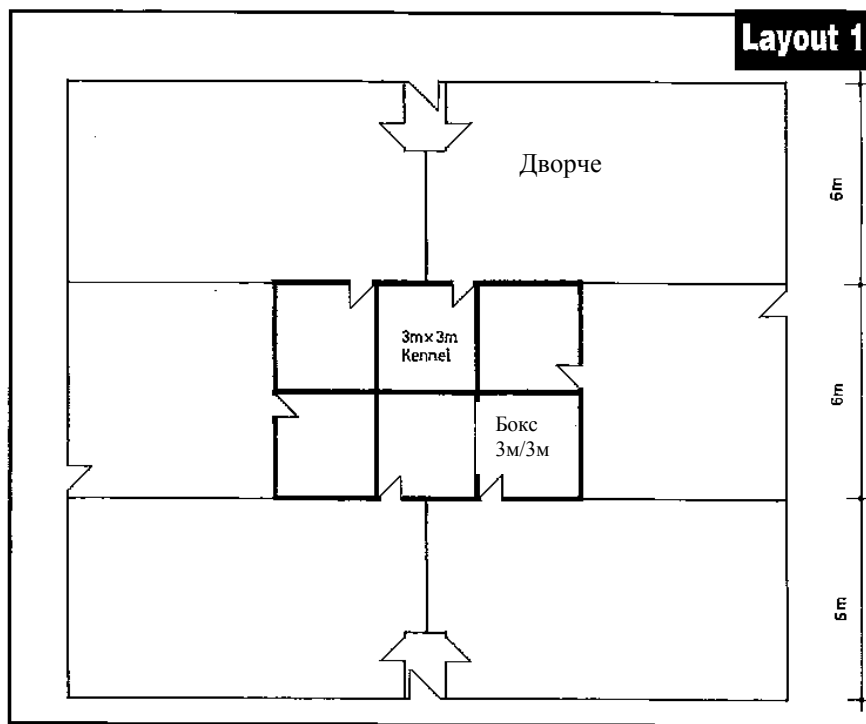
За да се осигури на кучето определено ниво на комфорт, следва да бъде налична повдигната зона за спане или отделена клетка/бокс. Ако е постоянна платформа, тогава едната страна или ъгъл трябва да бъде наклонена, така че водата, с която се мие, да може да се оттече.

Дълъг престой

В случай, че се очаква кучетата да бъдат настанявани за по-дълги периоди, тоест в приют с възможност за посещения от граждани, които да бъдат окуражени да задомят такова куче, тогава следва да бъде създадена по-подходяща среда.

В такива приюти ще попадат както животни, които са били конфискувани и имат домашни навици, други, които ще трябва да тичат заедно в малки групи, в зависимост от породата, големина и пол, като в същото време и други с нужда от единично настаняване с подобаваща по големина зона за движение.

За да се отговори на тези различни ситуации, най-вероятно ще са необходими различни типове постройки.

Фиг.1

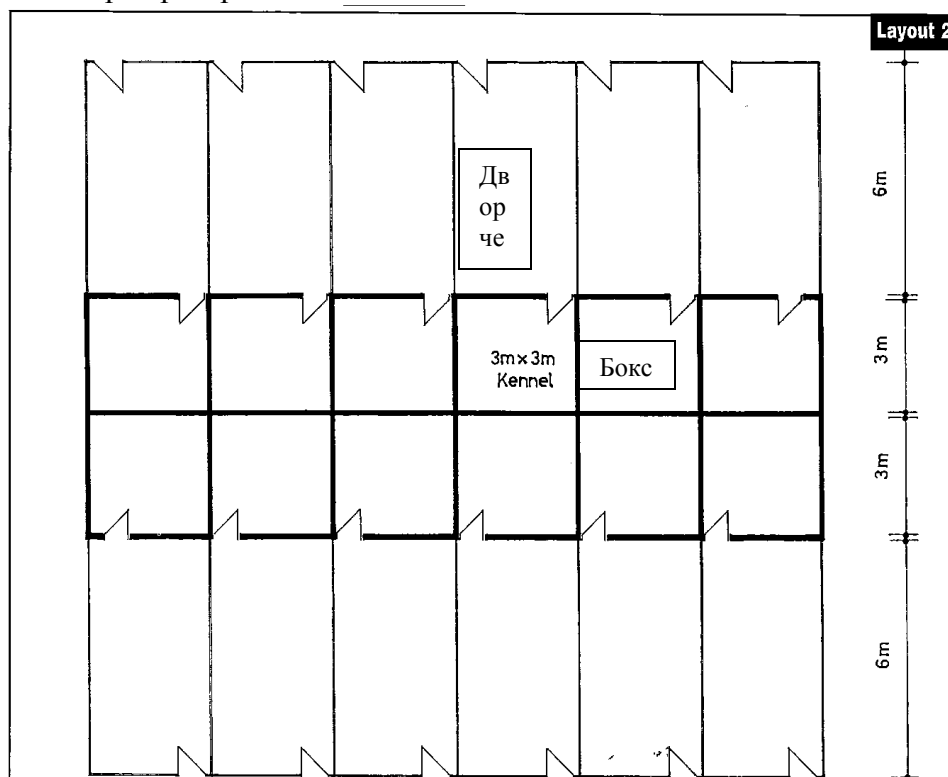
Фигура 1 и Фигура 2 (план на строеж)

Тези два дизайна са възможно най-простите - със стени, всяка служеща за преграда на следващата клетка.

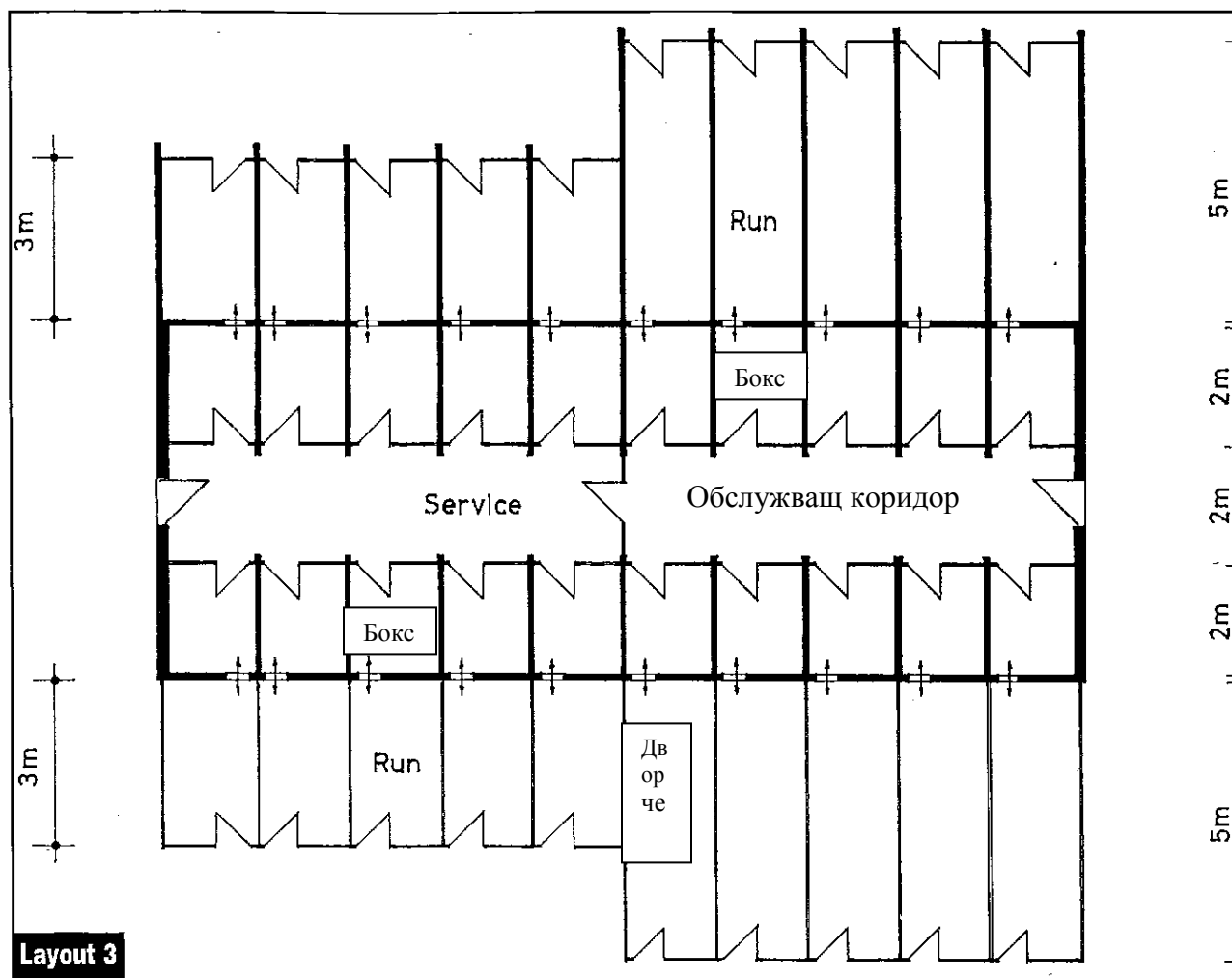
Всяка клетка има единична врата или решетка. Това е най-икономичният начин за настаняване на кучетата без да се наблюдават пожду си и само с частичен контрол.

Над къщичките има само плосък покрив с малки вентилационни дупки в ъглите.

Размерът на къщичките и пространствата за разходка може разбира се да варират, но ще осигури подслон за голям брой кучета, ако са вързани една за друга и оформят добре пространството.

Фиг.2

Фигура 3 (план на строеж)

Това е вариант на строеж за индивидуална грижа за кучетата, като планът предлага четири възможности.

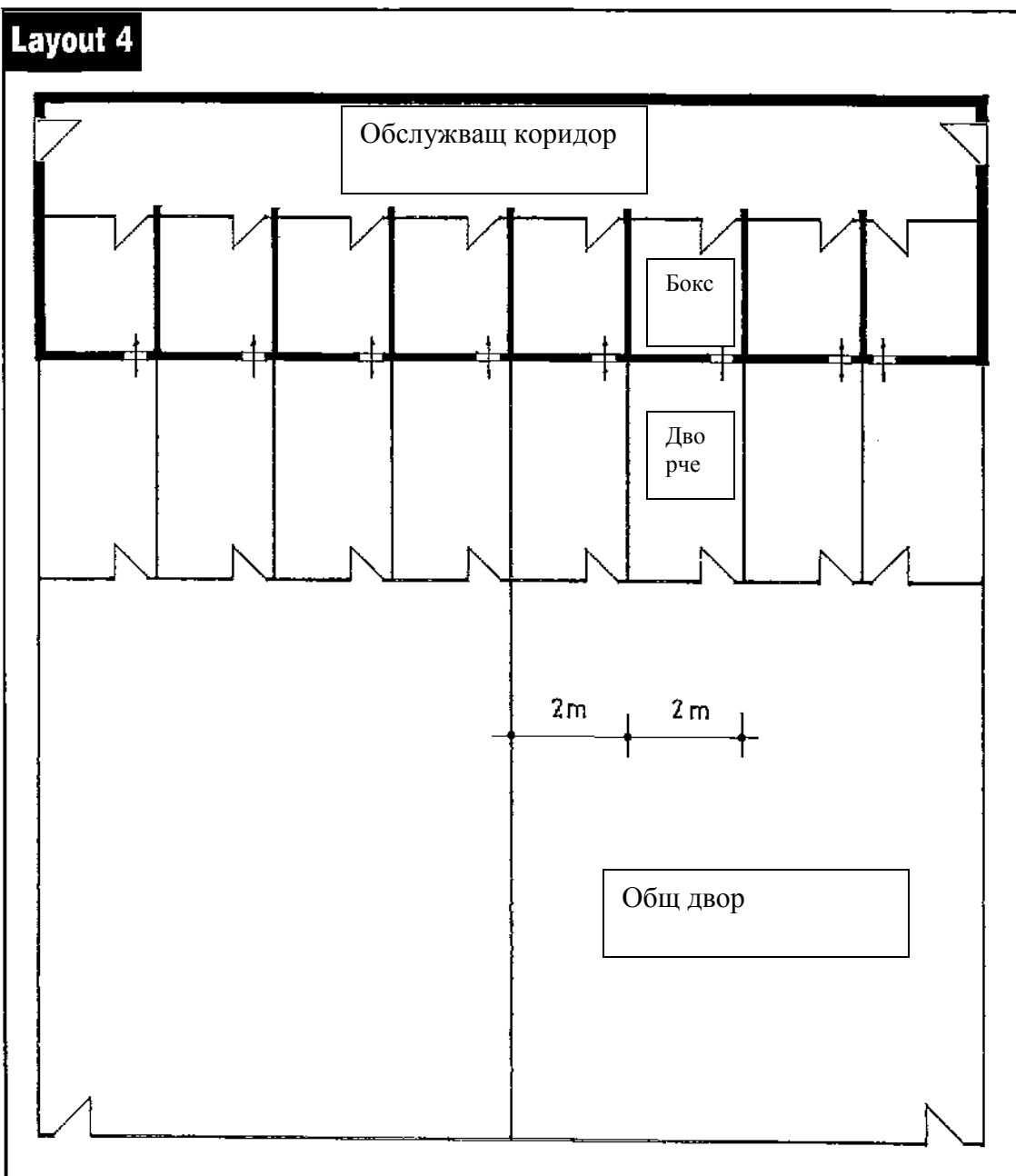
Горният ред с клетки, обграждащ напълно обслужващите помещения с площадки за разходка (два размера дължини).

Долният ред с клетки с площадки за разходка на повод, така че въпреки че са разделени кучета могат да виждат и докосват съседните – пак с два вида дължини на площадките за тичане. Това е икономичен начин за използване на пространството, като обслужващият коридор обслужва и двата реда клетки, позволявайки кучетата да бъдат наблюдавани, хранени и къпани от коридора.

Да се предвиди отводнителен канал, както и врата в центъра, която да помага при избягали кучета.

Покривът за покриване на клетките и част от площадките зависи от дължината.

Всички размери следва да се напасват спрямо обстоятелствата.

Фигура 4 (план на строеж)

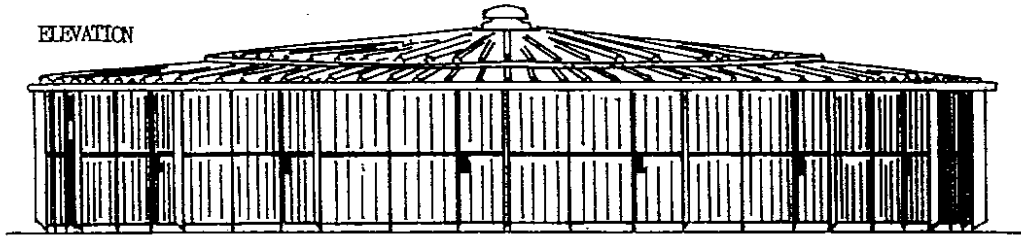
Подобен на фигура 3, но клетките са само от едната страна на обслужващия коридор. В този смисъл е по-малко икономичен, но би могъл да се използва на места, където географията на обекта позволява.

Прост покрив над коридора и клетките и част от площадките за разходка.

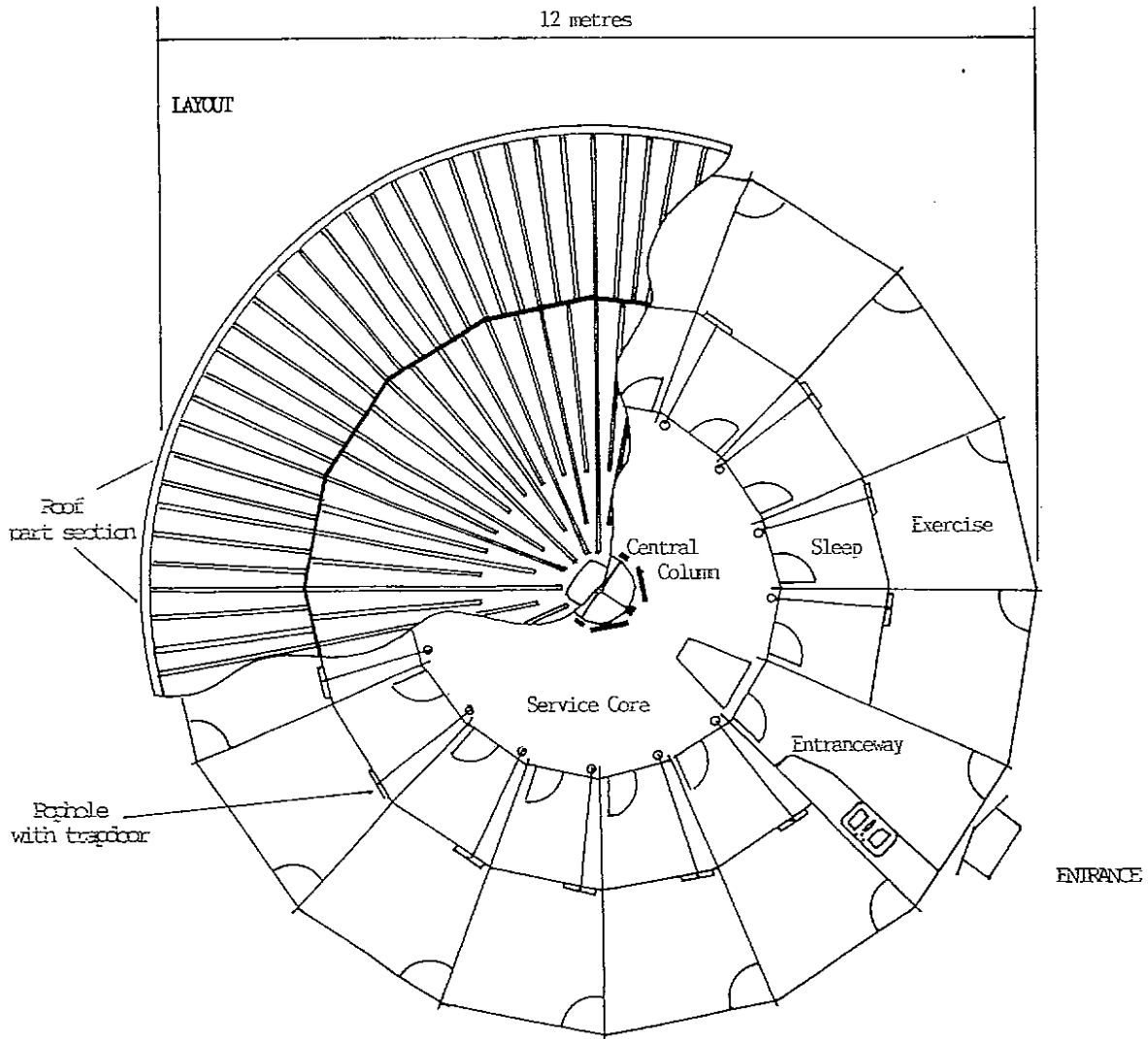
Общата площ за движение е показана, като може да бъде позиционирана и от другата страна на коридора, с достъп през задната врата, като по този начин няма да има контакт с останалите кучета. Понякога това може да е предимство.

PARASOL

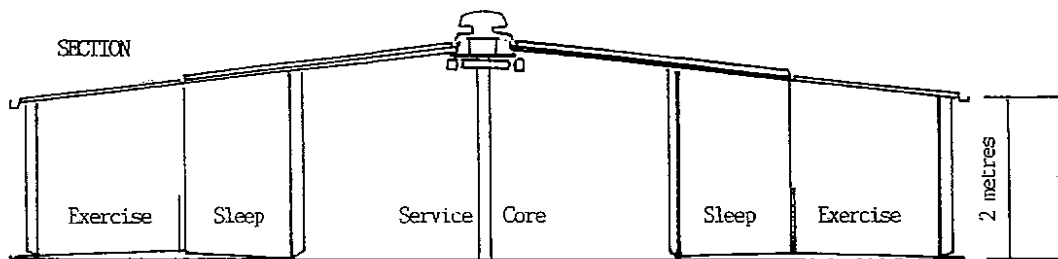
ELEVATION

LAYOUT

SECTION

ПАРАЗОЛ е запазен търговски дизайн, базиран на оригиналните кръгли колиби, произведени от Wood Green Animal Shelters в техния център в близост до Кембридж. Повече от 15 години те осигуряват уникална система за обслужване на колибите с идеални условия за животните и намалени разходи за персонал и режийни в сравнение с традиционните кучешки къщи.

Строеж и разработване на Паразол

Оригиналният дизайн е създаден от инженери, като е интегриран в предварително сглобен модул за по-лесно транспортиране и сглобяване на обекта върху подготвени основи, осигурявайки постоянно качество и намалявайки времето за изграждане. Всички материали са от високо качество и предварително заготовки, което спестява нуждата от боядисване или поддръжка. Първите два прототипа на Parasol работят успешно в Scottish SPCA's Lothian Animal Welfare Centre, в близост до Единбург от 1993 г.

Стандарти за хигиена и здравеопазване

Системата Parasol предлага най-високите, налични към момента стандарти, за приютяване на животни, като са разработени в сътрудничество с инспектори по околна среда, както и ветеринарни експерти с цел подобряване нивото на грижата за животните.

Системата изцяло отговаря на последните насоки и моделни изисквания, издадени от Института за експерти по екологично здраве, който определя стандартите за лицензиране на животински приюти от британските власти.

Система Parasol за приютяване на животни

Системата Parasol за приютяване на животни е изцяло нов и уникален подход за доставка на кучешки къщи за животински приюти, частни пансиони, развъдници, и за служебни кучета. Най-после, модерните изследвания върху поведението на животните и модерните инженерни технологии се събраха в конструирането на хуманна система за приютяване на животни.

Целите на оригиналния дизайн са:

- Да създаде пълна система на мениджмънт на приюта, включвайки по-лесното обслужване, чистене и хранене, в рамките на затворена и компактна единица.
- Да намали стреса при животните, живеещи временно или перманентно извън дома си.
- Да осигури удобна и здравословна обстановка с минимален риск за разпространение на инфекции.
- Да осигури висок стандарт на конструиране в смисъл на модерен инженерен дизайн и технология с подчертан акцент върху предварително подготвени материали, които не се нуждаят от поддръжка.

- Да стандартизира компонентите за производство и сглобяване, и да осигури единно качество, и лесно изграждане.

Размери и план

Системата Паразол използва модулни компоненти, предлагайки гъвкав асортимент от размери на клетки и планове, които да отговарят на конкретното място. Където е възможно, кръглата сграда предоставя най-голямата икономия на терен, както и предоставя изключително ефикасна система за отопляване/вентилация, а също и управление.

Вътрешният план на системата Паразол може да бъде модифициран, за да пасва и за котки или да осигурява място за администрация, приемна и ветеринарни помещения. Също така е възможно да се поставят два или повече Паразол-а, като свързващите секции предлагат ценно място в рамките на много атрактивна схема.

Мултифункционалността на компонентите позволява различни алтернативни планове и вместимости, които се предлагат като нестандартни (предмет на ограничения в дизайна), като информация може да бъде получена при поискване.

Стандартният Паразол

Стандартният Паразол за 15 кучета се състои от кръгла конструкция с 12 метра в диаметър, която е разделена на 16 равни сегмента, около отворен център. Един сегмент се използва за вход, водещ до централната зона за обслужване, даваща достъп до 15-те индивидуални клетки.

Всяко индивидуално помещение е разделено на вътрешна зона за спане и външна зона за движение, като и двете са покрити. Между зоната за спане и за движение има люлееща се вратичка, която е индивидуално настроена спрямо насрещния натиск, а също така, при нужда може да бъдат монтирани и друг тип кучешки подвижни вратички.

Всички вътрешни разделителни стени са изградени от модулни, предварително готови, панели, използвайки плътен водоустойчив дъсчен материал, специално разработен за системата Паразол.

- Покривът е изолиран над зоната за спане и обслужване/коридора, за да предотврати загубата на топлина, както и кондензация.
- Цялата зона за спане е с **размери 2 квадратни метра**, като при нужда може да бъде монтирано подигната постелка.
- Зоната за движение е **около 4 квадратни метра**, като тя е обградена с външни стоманени рамки и решетки. Основните части от кръга продължават извън решетките.

Входният коридор на Паразола може да бъде снабден със зона за общи помещения – склад, за приготвяне на храната, включващ плот, мивка, бойлер, осветление и място за включване на маркуч.

Напълно вградената вентилационна и отоплителна система е изцяло адаптивна към климатичните условия. Електрическият вентилатор монтиран на върха/покрива, вкарва чист въздух в централната зона и помещенията за спане, като достига до 16 цикъла смяна на въздуха за час. Има въздушни отвори във всяка отделна клетка, което сериозно намаляват риска от разпространение на инфекция.

Паразолът се изгражда върху подсилена циментова основа, положена върху самоотводняваща се, непозволяваща пързаяне, повърхност. Отводнителните канали са вкарани между циментовите блокчета и са готови за свързване с отводнителната система за мръсната вода.

Предлага се пълно обслужване при сглобяване на конструкциите, ако това е необходимо. Другият вариант е самите части на Паразол да бъдат предварително подготвени при опаковането, съгласно изискванията на терена и готови за лесно сглобяване. Също така предлага се консултиране за подготовката на строителната площадка в Англия или чужбина.

Предимства на Паразола

Уникалният дизайн на кръглия Паразол предлага много предимства пред конвенционалния начин на изграждане на приют, особено поради:

1. Кръглата форма на приюта предотвратява необходимостта от коридор и позволява ефективен контрол над животните от един служител от вътрешността на централната част.
2. Интегрираната канализация, запечатаната подова настилка и покритията на стените осигуряват по-ефикасна хигиена и почистване. Местата за свързване на маркучи също са осигурени. По този начин дизайнът на Паразол осигурява значително спестяване на разходите за труд и поддръжка.
3. Опитът показва, че времето, необходимо на служителя на приюта, за основно почистване и хранене, е наполовина по-малък от необходимото за обслужване на приют с 15 наредени една до друга клетки, спестявайки разходи и създаващи възможности за прекарване на повече ефективно време със самите животни.
4. Нивото на стрес за животните в кръглитe постройки е значително намалено, тъй като кучетата не се виждат помежду си и са притеснени по-малко от намиращите се в съседство животни. По същия начин поради облата форма на сградата, те не са обезпокоявани от непрекъснатия визуален контакт с преминаващите хора. В резултат на това животните са по-тихи и по-спокойни, като нивата на шум са много по-ниски в сравнение с традиционните постройки на приюти. Звуковата изолация се постига чрез материалите, от които са изградени покривът и отделните заграждения, като също така шумът се намалява благодарение на покритата зона за разходка.
5. Високата спецификация на материалите и предварителното сглобяване намаляват времето и разходите, необходими за инсталиране, както и премахват нуждата от декориране и бъдеща поддръжка. Продължителността на живота на този дизайн е 25 години. В Англия изискванията към приютите и техните управители за повишаване на стандартите за животни нарастват непрекъснато.

Паразолът е специално проектиран, за да отговори (а в някои случаи и да надвиши) настоящите изисквания, като по този начин се избягва необходимостта от скъпи промени и нововъведения на сградите.

6. Вентилационната и отоплителна система, вградена в стандартния Паразол е високо ефикасна и икономична. Не е възможно осигуряването на подобна вентилационна система в рамките на правоъгълна сграда без инсталацията на скъпи тръбопроводи и индивидуални отоплителни единици.

Проектно планиране

Изрично препоръчваме изработването на общ план в началото, който да отчита индивидуалните специфики. Например първоначалният оглед следва да взема под внимание следното:

- Локацията и даденостите на избрания терен – неговия размер – налични постройки, комунални връзки и достъп – близостта до потенциални посетители.
- Възможностите за бъдещо разширение – наличие на място за разширение или заместване на съществуващи постройки – ограничения за разширяване или прострояване – визуални и естетически аспекти – премахване на излишни елементи.
- Финансовите изражения на всички предложения – наличието на средства – търговска оценка на инвестицията.

Първоначалната оценка трябва да помогне при формулирането на основните цели и финансовата обезпеченост на всички настоящи и бъдещи дейности.

На следваща стъпка трябва да се състави бюджет и да се начертае обща схема, основаваща се на спецификите на избрания терен, включително план, дизайн, инфраструктура (пътища), канализация, прокарване на ток, вода, друго, които да бъдат обсъдени с ВиК службите. По този начин се гарантира, че всяка предложена схема е била надлежно обсъдена преди да бъдат извършени големи разходи. В последствие могат да бъдат направени и окончателните планове, които да включват:

- Цялостен поглед върху мястото, определящ настоящите и бъдещи строителни цели
- Финансово планиране на проекта, включващо бюджетна прогноза за работата, определящ източниците на приходи и финансиране
- Осигуряване на ефикасни услуги, включително канализация, ток и вода, както и адекватни възможности за бъдещо разширяване на постройките
- Практични и атрактивни входове, приемна или административни зони, входни артерии и паркинг

- Оформяне на околния терен и подобряване на визуалната среда, засаждане на дървета и храсти, поставяне на знаци и осветление

Препоръки за предотвратяване на възникване и разпространение на зарази в приюти и транспортните средства

Трябва да бъде написан правилник, който да бъде съобразен с подsigуряване на доброто състояние на животните, както и наличните финансовите и технически ограничения на приюта. Правилникът следва да бъде разработен съвместно от ветеринарен лекар и управителят на приюта. Всъщност, така правилникът ще превърне теорията в практика. Добрата теоретична основа, когато не може да бъде приложена, е безмислена.

Елементи, които трябва да бъдат застъпени в Правилника на приюта:

1. Прием на животните: трябва да има ясни критерии за животните, които няма възможности да бъдат приети и вероятно следва да бъдат евтаназирани. Такива случаи може да са свързани с много стари или болни животни, или такива, които по една или друга причина носят риск за здравето на останалите животни и обслужващия персонал. Тези критерии може да са например – провеждане на обикновен преглед от ветеринарен лекар или кръвни изследвания.

2. Профилактчни мерки

Би било разумно да се провежда ваксинация, обезпаразитяване и ектопаразитен контрол още при приема на животното, преди настаняването му в приюта.

3. Осигуряване на карантинни помещения

В идеалния случай новоприетите животни трябва да бъдат настанени в индивидуални клетки със солидни прегради, за да не се допуска пренасяне на зарази. Продължителността на карантината зависи от болестите, които са проблемни.

4. Основна хигиена

Материалите, от които е изграден подът и останалата част от конструкцията, следва да са непромокаеми и да позволяват лесно почистване и измиване. Персоналът трябва да е снабден с гумени ботуши и защитно облекло, което е достатъчно удобно за носене, но в същото време лесно за почистване и дезинфекция. Бани за дезинфекция на обувките следва да бъдат разположени на критичните места (местата, които са преходни в помещенията). Когато се освободят клетки, те следва да бъдат щателно дезинфекцирани и оставени да изсъхнат и по възможност празни за няколко дни, преди да бъдат използвани отново.

5. Складиране, приготвяне и хранене

Храната трябва да се съхранява в кутии с капаци, при подходящи условия на температура и влажност, за да се избегне развитието на бактерии и гъбички.

Схемата на хранене, която трябва да се включи в правилника, трябва да бъде направена така, че да се избягва предаването на зараза между животните. Паничките за хранене трябва да бъдат старателно почистени и идеално стерилизирани след всяка употреба.

6. Респираторни болести

За да се намали разпространението на респираторни болести, трябва да се избягва държането на голям брой животни на едно място и да се осигури адекватна вентилация и контрол на температурата и влажността.

7. Резервен план в случай на разпространение на болести

Независимо от всички предпазни мерки възможно е да се появи заразна, съответно правилникът трябва да съдържа описан резервен вариант при такава ситуация. Важно е целият персонал да е наясно и да е запознат с плана за действие при подобен случай.

8. Обучение на персонала

Важно е целият персонал да разполага с базови познания за принципите на контрол и разпространение на болестите; да се отчита важността на личната хигиена във връзка с потенциалното предаване на болести на животните, себе си или другите служители.

Приложение 6

Идеи за улавяне на кучета

Как да уловиш куче

Трябва да се опиташ да успокоиш кучето и да го предразположиш.

- Приблужи кучето бавно без внезапни движения.
- Говори на кучето, за да го успокоиш.
- Предложи обратната страна на ръката си на кучето, за да я подуши, ако е безопасно.
- Предложи парче храна или награда.
- Нежно докосни кучето или го погали, за да го предразположиш.
- Ако кучето има нашийник, го хвани нежно откъм горната страна на врата и закачи поводата си за нашийника.

- Ако няма нашийник, опитай се да нахлузиш примката през главата на кучето.
- Трябва да се подсигури големината на примката да не закача ушите на кучето.
- Нежно дръпни кучето и опитай вербална команда.
- Изпробвай клетка за пренос на животни
- Пробвай да използваш различни видове мрежи
 - Мрежа, която се хвърля върху кучето
 - Мрежа, която позволява да се приближиш към кучето
 - Мрежа за издърпване и други
- Последна възможност, вкарай кучето в ъгъл и го ограничи. При такива ситуации има голяма вероятност да бъдеш атакуван. Не приближавай кучето докато не си облякъл защитно облекло. Ако можеш, не извършвай тези действия сам, а изчакай помощ.

Ако не е задължително кучето да бъде хванато, остави го, винаги ще има следваща възможност.

Съвети за действия, ако бъдете нападнати от куче

Ако попаднете в ситуация, в която сте нападнати от куче или собственикът на кучето е дал команда кучето да ви нападне, следните съвети биха ви помогнали:

- Гледайте кучето, за да можете да разберете коя е целта на неговата атака и да се предпазите.
- Използвайте всеки възможен предмет, който имате под ръка, за да го сложите между вас и зъбите на кучето
- Ако нямаш нищо с което да можеш да се защитиш и никакво време поради внезапната атака, предложи на кучето едната от ръцете си.
- Опитай се да не допускаш атака на краката си, тъй като ако паднеш, следващата атака би могла да бъде в лицето ти.
- Ако кучето е голямо и тежко, подпри се, за да не успее кучето да те събори с тежестта си.
- Ако кучето те е захапало и виси за тебе, опитай едно от следните неща:

- Крещи му Викай за помощ
- Удари го с коляно в гърдите Удари го по носа
- Ако кучето те ухапе и веднага избяга, обърни внимание на особените му белези и това на собственика му, ако има такъв.
- Идентифицирай мястото, откъдето кучето е дошло
- Оттегли се
- Потърси медицинска помощ.

Действията по-горе не са дадени с цел да наранят или убият кучето. Ако се стигне до подобно нещо, трябва да бъде доказано, че реакцията е била животоспасяваща. В противен случай ти би могъл да бъдеш подсъден.

Как да се справим с агресивно или диво/неопитомено куче

- Не се приближавайте повече
- Не притискайте кучето (в ъгъл), оставете му място да може да избяга от вас
- Не правете резки движения
- Напуснете територията на кучето
- Отдръпнете се бавно, без да му обръщате гръб напълно
- Не изпускайте кучето от поглед през цялото време (включително с периферното си зрение)
- Никога не гледайте кучето директно. Контакт очи в очи означава предизвикателство.
- Не стряскайте кучето с викане
- Не стряскайте кучето с ръкомахане
- Ако сте взели нещо, което принадлежи на кучето, като например кокал, храната му или малкото му, върнете го на място.
- Ако има порта между вас и кучето, затворете я
- Когато вече се намирате извън територията на кучето, обикновено то ще ви остави на мира.
- В случай, че собственикът на кучето се появи, помолете го да поеме контрол над кучето си.

Залавяне на животните: Някои идеи за подход

Наблюдение – наблюдавайте кучето за кратко. Ако разполагате с време, седнете. Пишете си бележки, като това ще ви даде достатъчно време, за да прецените кучето, както и за кучето да свикне с вас, особено ако можете да му говорите със спокоен и приятелски тон. Това е по-добре, отколкото да разчитате на вашата ловкост и възможност да надхритите кучето. Бъдете търпеливи.

Преценете обкръжаващата среда – Разгледайте непосредственото ви обкръжение. Ако кучето е стреснато или уплашено, в коя посока би избягало кучето? Възможно ли е да го насочите към сграда или двор, което да услесни хващането му. Забелязахте ли път, жп линия или река, които трябва да бъдат избегнати. Ако сте се пласирали добре, много често нервното куче би могло бавно да бъде поведено покрай стена, ограда към подходящо място за хващането му.

Приближавайте бавно – спрете незабавно в случай, че кучето избяга или тръгне да бяга от вас. Можете да използвате храна, за да си помогнете, но трябва да помните, че кучетата под стрес много рядко приемат храна в непозната обстановка. Когато достигнете добра дистанция, използвайте въже-повод, който по-лесно може да бъде сложена около главата на кучето, но запомнете, че колкото по-лек е материала, толкова по-голям е рискът да се огъне и изхлузи, ставайки безполезно, така че използвайте подсилено въже, ако е възможно.

Винаги наблюдавайте кучето, като трябва да бъдете сигурен, че не го гледате директно. То ще бъде винаги нащрек и би могло да ухапе по всяко време. Веднъж хванато, заведете кучето в колата или клетката възможно най-бързо. Ако е възможно, използвайте обикновен повод, тъй като ако го оставите с въже-повод, това може да доведе до редица проблеми, в това число удушване, оплитане, падане върху кучето и тн.

Трудни кучета

Защита на територията – кучето може да има установена територия, която то защитава. Ако това е така, опитайте се да го преместите или подмамите извън нея, за да намалите агресията.

Хапане на глезени – понякога малките териери и някои колита посягат към краката и глезените. Използвайте дебело одеало за защита. Ако кучето е достатъчно малко, хвърлете цялата мрежа върху него и го транспортирайте по този начин.

Много агресивни кучета – Трябва да сте предупредени предварително и подготвени. Ако знаете, че случаят е такъв, отидете с помощ. В случай, че пристигнете и едва тогава разберете, използвайте някаква форма за защита, в това число метла или лек стол за щит, която може да бъде носена заедно с примката за хващане. Този тип кучета е необходимо да бъде воден от двете страни едновременно.

НЕ СЕ ОПИТВАЙТЕ ДА СЛОЖИТЕ НАМОРДНИК НА ГОЛЯМО И ЗЛЕ НАСТРОЕНО КУЧЕ

Наранени кучета – при възможност информирайте местните ветеринарни лекари и получите от тях инструкции. Ако тази помощ не е налична, използвайте познанията си по първа помощ за преместване на кучето, но помнете, че повечето животни, които изпитват болка, хапят.

Начини за пренасяне на куче за лечение

- ◆ Помислете за своята и на кучето безопасност.
 - ◆ Поставете намордник на кучето още в началото, за да попречите да бъдете ухапан.
 - ◆ Уверете се, че мястото, на което ще поставите кучето е безопасно и сигурно.
 - ◆ Ограничете движенията му, като сложите нашийник с другата ръка. Не повдигайте кучето през корема, тъй като това може да причини допълнителни наранявания.
- Подгответе се за повдигане.
- ◆ Ограничете кучето веднъж на масата.
 - ◆ Успокойте кучето.

Държане на куче за преглед и лечение

Предлагаме описанието на пет метода:

1. Куче на маса (вариант 1)

- ◆ застанете зад животното
- ◆ хванете нашийника от двете страни, покрай главата, точно под ушите. С длани задръжте стабилно врата на кучето

2. Куче на масата (вариант 2)

- ◆ провдете лявата си ръка под врата на кучето
- ◆ притиснете с тяло дясната му страна
- ◆ прегърнете кучето към вас
- ◆ с дясната свободна ръка може да притиснете кучето откъм задницата към масата или ако трябва да бъде в изправена позиция, може да го придържате прав с дясната ръка. провряна между задните крайници.

3. Животно в легнала позиция настрани (вариант 3)

- ◆ кучето трябва да бъде обърнато от едната му страна на другата, повдигнато от масата. свалено леко и поставено върху масата
- ◆ използвайте гърдите си да притиснете кучето върху масата
- ◆ втори човек приплъзва ръката си през врата на кучето и хваща плешката на долната предна лапа. Другата ръка приплъзва през ломбалната област, за да прихване съответната друга лапа.

4. Поставяне на кучето по гръб (вариант 4)

- ◆ Като при вариант 3, но вторият човек подкрепя гърба на кучето

5. Интравенозни инжекции (вариант 5)

- ◆ прекарайте лявата си ръка през врата на кучето
- ◆ притиснете здраво дясната му плешка
- ◆ прегърнете кучето близо до вас
- ◆ дясната си ръка може да притиска задницата в седяща поза и го придържа така, или поддържа тялото в изправена позиция отново, държейки го отзад
- ◆ за да се улови вена се притиска с длън и палец свивката на лапата на кучето
- ◆ натиснете върху радиуса за компресиране на вена
- ◆ Като алтернатива, може да се превърже с каучукова гума ставата над лакътя.

Acknowledgements

The World Society for the Protection of Animals (WSPA) would like to record their grateful appreciation for the assistance of the following organisations towards the preparation of this publication.

For extensive written contributions:

- City of Dundee, District Council, UK.
- Waltham Forest Animal Warden Service (London Borough), UK.
- Wood Green Animal Shelters, UK (including the College of Animal Welfare).

For information and contributions:

- Advocates for Animals (Les Ward), UK.
- Avid Plc, UK (Pettrac).
- Parasol Animal Housing, UK.
- MDC Products, UK.
- National Dog Tattoo Register (Rory Frost), UK.
- Jenny Remfrey, Ph.D. VET M.B., MRCVS.
- RSPCA, UK.
- Scottish SPCA, UK.
- Svenska Djurskyddföreningen, Sweden.
- World Health Organisation(WHO), Geneva.
- Federation of European Companion Animal Veterinary Associations (FECAVA)
- Janice Cox (WSPA)
- Joy Leney (WSPA)
- Tim Phillips (Thinker Ltd)
- Trevor Wheeler (WSPA)

WSPA would also like to place on record its appreciation for the Council of Europe's work in the field of companion animal welfare. Its Convention on the Protection of Pet Animals and subsequent consideration of this subject formed the basis of the Suggested Legislative Provisions in Annex 2.